

การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัทธินันท์)

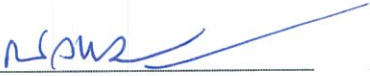

กรรมการ ว่าที่ร้อยตรี
(อาจารย์ ดร.อาทิตย์ อองหาญ)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ ชุยกะระเดื่อง)

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทักษ์)

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ว่าที่ร้อยโท
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 10 ค.ศ. 2563 ปี.....

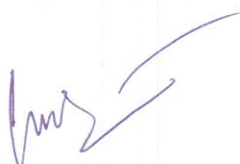
- ชื่อเรื่อง : การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
- ผู้วิจัย : นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว
- ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์
อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง
- ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์ศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2) พัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์ศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ (4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์ศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์ศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มการศึกษานอกระบบตำบลช่องแมว จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t - test

ผลการวิจัยพบว่า (1) แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีรูปแบบในการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1.1) ขั้นเตรียมความพร้อม (1.2) ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา (1.3) ขั้นการจัดการเรียนรู้ และ (1.4) ขั้นสรุป และอภิปรายผล (2) กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (2.1) เรื่อง Food (2.2) เรื่อง Sport (2.3) เรื่อง Music (2.4) เรื่อง Animal และ (2.5) เรื่อง Occupation ซึ่งใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง โดยแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (2.5.1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (2.5.2) สารระสำคัญ (2.5.3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (2.5.4) สารการเรียนรู้ (2.5.5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (2.5.6) สื่อการเรียนรู้การสอน/แหล่งเรียนรู้ และ (2.5.7) การวัดผลและประเมินผล โดยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/84.33 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Development of English language activities for communication by using cooperative learning management for lower secondary school students Center for Non-Formal and Informal Education

Author : Miss Penyupa Khamkaew

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr. Anusorn Chanpratuk
Dr. Rattikarn Sankong

Year : 2020

ABSTRACT

The purposes of this research were to ; (1) Study the guidelines for the development of English language activities for communication By using cooperative learning management for lower secondary school students Center for Non-Formal and Informal Education. (2) Developing English language activities for communication by using cooperative learning management for lower secondary school students Center for Non - formal and Informal Education. (3) Comparison of English speaking skills before and after learning of lower secondary school students in organizing English language activities for communication by using cooperative learning management. and (4) study the satisfaction of the English language communication activities. By using cooperative learning management for lower secondary school students Center for Non-Formal and Informal Education. The target group used in the experiment was junior high school students. Non-Formal and Informal Education Center, Lam Thamachai District Nakhon Ratchasima province, a group of 20 teachers, Chong Mae Cat, the instrument used in the research was an interview form about the guidelines for learning activities. Learning management plan on the development of cooperative learning activities that promote English speaking Junior high school English speaking

skill assessment test and satisfaction questionnaire. The statistics used were percentage, average, standard deviation and t-test.

The research found that ; (1) Guidelines for the development of English language activities for communication. By using cooperative learning management for lower secondary school students Center for Non-Formal and Informal Education There are 4 types of activities, which are (1.1) preparation (1.2) providing information on language (1.3) learning management and (1.4) conclusion and discussion. (2) English language activities for communication by using cooperative learning management for lower secondary school students Non-formal and informal education centers, consisting of 5 learning plans as follows: (2.1) Food (2.2) Sport (2.3) Music (2.4) Animal and (2.5) Occupation which takes 10 hours to teach. Assessment results of the learning management plan in are suitable at a high level Which has an efficiency equal to 80.80/84.33 which is higher than the specified threshold. (3) English speaking skills after learning activities were higher than before learning activities with statistical significance at the .05 level. and (4) satisfaction assessment results of the English language activities for communication by using cooperative learning management for lower secondary school students Overall is at a high level.

Keywords : English Speaking Skills Learning Activities Cooperative Learning

---

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ งานวิจัย ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข พร้อมคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย จนเครื่องมือ มีความสมบูรณ์ เสียสละเวลา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียน ศูนย์การศึกษาจากระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ อนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในทุกส่วนที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยจนทำให้ประสบผลสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับบิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและมอบความรัก การเลี้ยงดูที่ดีในทุก ๆ ด้านให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ตีมาโดยตลอดจนประสบความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	10
2.1 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	10
2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	13
2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	29
2.4 การหาค่าประสิทธิภาพ.....	35
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	43

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	44
ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.....	44
ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	47
ระยะที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	52
ระยะที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.....	53
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	60
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	71
5.1 สรุป.....	71
5.2 อภิปรายผล	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก.....	81

ณ

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ข้อมูล	128
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	133
ประวัติผู้วิจัย	146

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม..... 34
4.1	ผลการสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 63
4.2	ผลการสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 65
4.3	ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น..... 67
4.4	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 68
4.5	เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 69
4.6	ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 70
ข.1	ความเหมาะสมของการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 129
ข.2	ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 130

ตารางที่

หน้า

ข.3	เปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 131
ข.4	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 131

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 43

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ โดยปัจจุบันสังคมไทยยังหันมาให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเห็นได้จากโรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ มีการเปิดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และมีแนวโน้มของผู้ที่นิยมเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการจัดการศึกษาของไทยเรากำลังก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติระดับสากล โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางอย่างเห็นได้ชัดเจนมากคือการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันจึงมีเป้าหมายหลักคือ ต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กันสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มุ่งจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ตามปรัชญา “คิดเป็น” เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม มีการบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม ศิลธรรม และวัฒนธรรม มุ่งสร้างพื้นฐานการเป็นสมาชิกที่ต้องครบถ้วน ชุมชน สังคม และพัฒนาความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน จำกำหนด มีภาษาต่างประเทศในหลักสูตรและภาษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับคือภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งมุ่งเน้นมิให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติเกี่ยวกับภาษาท่าทาง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนและค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงยังเป็นปัญหาแก่ผู้เรียน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 1) ระบุว่าแม้เด็กไทยจะได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สาเหตุอาจจะเป็นเพราะการเรียนการสอนที่ผิดวิธี คือ เน้นการสอนโครงสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการสอนใช้ภาษาในการสื่อสาร (Juhana, 2012, p. 12) เมื่อใดที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาจะกังวลอยู่ตลอดเวลาในเรื่องของไวยากรณ์ ต้องพูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อ่านออกเสียงถูกต้อง สำเนียงชัดเจน ซึ่งความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีอยู่อย่างจำกัด จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดอาการเขินอาย กลัวถูกหัวเราะหรือเยาะเย้ยว่าพูดไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือสำเนียงไม่ตรงเจ้าของภาษา แม้ว่าคนนานาชาติเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษ ต่างก็พูดในสำเนียงภาษาของตนเองโดยไม่วิตกกังวล ซึ่งในบางสำเนียงภาษานั้นอาจจะฟังยาก ทำให้สื่อสารผิดพลาดความหมาย ผิดเพี้ยนไปจากเดิม แต่เหนือสิ่งอื่นใดพวกเขาก็ไม่เขินอายในสำเนียงภาษาที่ฟังยากของเขา และอีกสาเหตุหนึ่งคือผู้เรียนยังไม่มีแรงจูงใจในการเรียนที่มากพอ จึงมีผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยที่จำกัด

การศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่มุ่งจัดให้กลุ่มเป้าหมายได้พัฒนาชีวิตและสังคม โดยมีหลักการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ยังมีโอกาสพลาดหรือขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และการประกอบสัมมาชีพ อีกทั้งสามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่าง ๆ ที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วได้อย่างมีความสุขตามควรแก่อัตภาพ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2538, อ้างถึงใน อาชัญญา รัตนอุบล, 2542, น. 3) การศึกษานอกระบบจึงถือเป็นกระบวนการของการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งมีภารกิจสำคัญที่จะต้องให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตตามมาตรฐานของสังคมที่เป็นสิทธิที่คนทุกคนพึงได้รับการศึกษา นอกจากนั้นยังจะต้องได้รับการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐานของชีวิต เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของตน (กองส่งเสริมปฏิบัติการ, 2541, น. 1) โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของการศึกษานอกระบบในปัจจุบัน ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในเอกสารบทเรียน ทั้งในด้านของการอ่านคำศัพท์ และโครงสร้างของไวยากรณ์ แต่ไม่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงควรมีแนวทางและกิจกรรมในการพัฒนาความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ผู้สอนต้องให้โอกาสผู้เรียนได้พูดภาษาในบรรยากาศที่รู้สึกว่ามันน่ากลัวและไม่น่าอายเมื่อพูดไม่ถูกต้องหลักไวยากรณ์ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในเรื่องที่ใกล้ตัวและในสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย ในการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม เพื่อเป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาได้คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนในกลุ่มมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการช่วยเหลือกันและมีความเข้าใจกันดีภายในกลุ่ม นักเรียนเก่งเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น นักเรียนอ่อนมีแรงจูงใจและเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ได้มีผู้วิจัยหลายคนกล่าวว่า เป็นวิธีสอนที่เป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดในการฝึกกิจกรรมกลุ่มให้เหมาะสม เป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่งที่สร้างความหลากหลายในการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้แก่ผู้เรียน

ทิตนา แคมมณี (2548, น. 265) และสุวิทย์ มูลคำ (2545, น. 135) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่ององค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีองค์ประกอบ คือ การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดผลประเมินผลได้ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจต่อการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้กล้าพูดกล้าแสดงออก โดยการใช้บทสนทนาเพื่อการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างมั่นใจมีการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถพัฒนาการสอนพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นอย่างไร

1.2.2 กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นอย่างไร

1.2.3 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นอย่างไร

1.2.4 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1.3.2 เพื่อพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีประสิทธิภาพ 80/80

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.3.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ขอบเขตการวิจัย มีดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระยะนี้เป็นการศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ในการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดกรอบในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 เล่ม งานวิจัยในประเทศ 5 เล่ม งานวิจัยต่างประเทศ 5 เล่ม

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่จบทางด้านการสอนภาษาอังกฤษและมีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการจัดแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ในระยะนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประสบการณ์ในแต่ละด้านไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ได้แก่ ด้านจัดการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 2 คน ด้านการวัดและประเมินผล 1 คน รวม 5 คน

1.2 กลุ่มทดลองสำหรับใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่ม การศึกษานอกระบบตำบลช่องแมว จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 แผน โดยยึดเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Food

2.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Sport

2.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Music

2.4 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Animal

2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Occupation

3. ขอบเขตด้านตัวแปร ในระยะนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาตัวแปร

3.1 ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในระยะนี้เป็นการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่ม กศน.ตำบลช่องแมว จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One Group Pretest - posttest Design) โดยทำการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังทำกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะที่ 4 การประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระยะนี้เป็นการประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มการศึกษานอกระบบตำบลช่องแมว จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจในการจัดการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ” หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเพศความสามารถด้านการเรียน ที่ได้มาทำงานร่วมกันโดยมีเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มที่มีกระบวนการทำงานกลุ่มเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

“การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

“นักเรียน” หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มการศึกษานอกระบบตำบลช่องแมว

“แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง เอกสารที่ใช้เป็นกรอบวางแผนในการกำหนดเนื้อหาการสอนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้วางแผนและกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วัดได้โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

“การหาค่าประสิทธิภาพ” หมายถึง การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ของแผนการกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1.6.2 ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะเดียวกันหรือสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6.3 ทราบเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี ผลงานเขียนและงานวิจัยต่าง ๆ ได้ทำการศึกษาตามหัวข้อที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. การหาค่าประสิทธิภาพ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดปรัชญา “คิดเป็น” มาใช้ในการจัดการศึกษา ปรัชญา “คิดเป็น” อยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าความต้องการของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน แต่ทุกคนมีจุดรวมของความต้องการที่เหมือนกัน คือ ทุกคนต้องการความสุข คนเราจะมีความสุขเมื่อตัวเรา ความรู้ทางวิชาการ สังคมและสิ่งแวดล้อม ผสมกลมกลืนกันได้ก็จะมีความสุข โดยคิดแบบพอเพียง พอประมาณ ไม่มากไม่น้อย เป็นทางสายกลาง สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล

กระบวนการเรียนรู้ ตามปรัชญา “คิดเป็น” มีผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยครูจะเป็นเพียงผู้จัดโอกาส กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ ปัญหาหรือความต้องการ มีการเรียนรู้จากข้อมูลจริงและตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่เพียงพอและเชื่อถือได้ คือ ข้อมูลตนเอง วิชาการ ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ถ้าหาก

สามารถทำให้ปัญหาหายไป กระบวนการก็ยุติลง ถ้ายังไม่พอใจแสดงว่ายังมีปัญหาอยู่ ก็จะเริ่มกระบวนการพิจารณาทางเลือกใหม่อีกครั้ง กระบวนการนี้ก็ยุติลงเมื่อบุคคลพอใจและมีความสุข

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดหลักการไว้ดังนี้

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นด้านสาระการเรียนรู้ เวลาเรียนและการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต ความแตกต่างระหว่างบุคคล และชุมชน สังคม

2.1.1.2 ส่งเสริมให้มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

2.1.1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยตระหนักว่าผู้เรียนมีความสำคัญ สามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

2.1.1.4 ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.1.2 จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการ จึงกำหนดจุดหมายดังต่อไปนี้

2.1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

2.1.2.2 มีความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ต่อเนื่อง

2.1.2.3 มีความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและตามทันความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

2.1.2.4 มีทักษะการดำเนินชีวิตที่ดี และสามารถจัดการกับชีวิต ชุมชน สังคมได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.2.5 มีความเข้าใจประวัติศาสตร์ชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย โดยเฉพาะ ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ความเป็นพลเมืองดี ปฏิบัติตนตามหลักธรรม ศาสนา ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.2.6 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1.2.7 เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และบูรณาการความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ
 ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงจัดทำหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยสาระความรู้พื้นฐาน เป็นสาระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สาระความรู้พื้นฐาน เป็นสาระเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาและฝึกทักษะในเรื่องการใช้ภาษาท่าทางในการสื่อความหมาย วิธีการรับ - ตอบ โทรศัพท์ อย่างง่าย ๆ การแสดงความรู้สึก ดีใจ เสียใจ เข้าใจ พอใจ ไม่พอใจ ให้กำลังใจ สนใจ และไม่สนใจ วิธีการพูด แทรก พูดขอบคุณ การตอบรับและวิธีการพูดแสดงความคิดเห็น ศึกษาและฝึกทักษะในเรื่องลักษณะและการใช้ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำสั่ง และประโยคอุทาน ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่าง ๆ ประโยคความรวม (Compound Sentence) Past Tense ในรูปต่าง ๆ คำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำสันธาน และคำอุทาน โดยสามารถนำไปใช้ ในการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ การอ่าน ข่าวสาร รวมทั้งการเข้าใจการใช้ Internet เพื่อสืบค้นข้อมูล

2. คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละระดับการศึกษาต้องผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร ดังนี้

2.1 ผ่านการประเมินและได้รับผลการตัดสินการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนดทั้ง 5 สาระการเรียนรู้ และได้ตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดตามโครงสร้างหลักสูตร

2.2 ผ่านกระบวนการประเมินกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่น้อยกว่า 100

ชั่วโมง

2.3 ผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรม

2.4 เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษานอกระบบระดับชาติ

สรุปได้ว่า การกำหนดสาระการเรียนรู้พื้นฐาน มีความสอดคล้องกับสังคมไทยในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ยุคอาเซียนทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการใช้ภาษามากขึ้น เช่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในด้านการศึกษาระดับอาชีวศึกษา การสนทนาระหว่างบุคคลหรือในชุมชนสู่สังคมโลก เพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และในหัวข้อถัดไปเป็นการกล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความซับซ้อน จึงต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการต่าง ๆ อาทิ เช่น แนวทางสำหรับผู้สอนในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมาย และเนื้อหาของการเรียนการสอน ตลอดจนการนำรูปแบบวิธีการสอน และกิจกรรมต่างๆ ไปใช้ในการเรียนการสอน

2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Wilkins (1976) กล่าวถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา

Bern (1984) ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้อธิบายว่าภาษา คือการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ชัดเจน ดังนั้นในการเรียนรู้ภาษาจะต้องดูที่หน้าที่ของภาษา (Function of Language) ในบริบท ทุบริบททางภาษาศาสตร์ (Linguistic Context) ว่าคำพูดหรือข้อความใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลังข้อความที่กำหนดให้มาและดูบริบททางสังคมหรือบริบทของสถานการณ์ (Social or Situation Context) ว่าใครกำลังสื่อสารกับใคร บทบาททางสังคมของพวกเขาเป็นใคร และทำไมพวกเขาจึงต้องมาสื่อสารด้วยกัน

กิ่งแก้ว รัชอินทร์ (2553) กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวันและยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

พัชรินทร์ ชั่งชะ และไพพรรณ มุ่งศิริ (2554, น. 13) ได้ให้ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ว่าเป็นการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านการจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาอังกฤษเป็นการสื่อสารหมายถึงการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ที่สมจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ และบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สมจริง

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Anthony (1963, pp. 64 - 66) ได้เสนอหลักฐานในการสอนภาษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. แนวคิด (Approach) หมายถึง ทฤษฎี หลักการหรือความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา คือ ลักษณะพื้นฐานของระบบความคิด และความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของการเรียนภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ภาษา และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาดังนั้นแนวคิดจึงเป็นพื้นฐานหลักที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

2. วิธีการสอน (Method) หมายถึง แผนของกระบวนการเรียนการสอนในการนำเสนอเนื้อหา แผนการสอนดังกล่าวเป็นแนวคิดพื้นฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะของการเรียนการสอนภาษา เกณฑ์การคัดเลือก และลำดับเนื้อหา รูปแบบของการนำเสนอเนื้อหา บทบาทของผู้เรียน และวัสดุประกอบการสอน องค์ประกอบเหล่านี้ต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ตั้งไว้

3. กลวิธีสอน (Technique) หมายถึง กลวิธี กิจกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ควบคู่กับวิธีการสอนในแต่ละวิธีหรือขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนการสอน กลวิธีการสอนนั้นต้องมีความสอดคล้องกับวิธีการสอน และแนวคิดที่กำหนดไว้

Widdowson (1978) ที่ว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถไขประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม - ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่ง

ประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษา เท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าวัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

Littlewood (1984) ได้กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแคความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะโดยสัมพันธ์ความสามารถทาง ไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะในชีวิตจริงผู้เรียน ต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้

Krashen and Terrel (1983, p. 83) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) มีลักษณะดังนี้

1. เป็นวิธีการสอนภาษาโดยการเลียนแบบ กล่าวคือ ผู้สอนต้องจัดประสบการณ์ที่จะสอนให้ผู้เรียนได้พบเจอ และคุ้นเคยกับการใช้ภาษาที่ตนเองได้เรียนมาให้มากที่สุด
2. เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายเป็นภาษาหลักที่ใช้ในห้องเรียน
3. เน้นทักษะการพูดเป็นหลักสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับการใช้ภาษาพูดมากกว่าทักษะอื่น ๆ

นอกจากนี้ คราเชน (Krashen, 1984, pp. 9 - 32) ได้เสนอแนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 สมมติฐาน ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียน การรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) กระบวนการเรียนรู้ของภาษาของมนุษย์แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1.1 การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการรับรู้ภาษาแม่โดยไม่รู้ตัว (Subconscious) ผู้เรียนจะไม่ทราบว่ากำลังเรียนรู้ภาษาอยู่ มุ่งเน้นในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารเท่านั้น ผู้เรียนอาจใช้ภาษาที่ผิดจากกฎไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้จึงมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และไม่เป็นทางการ

1.2 การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยรู้ตัว (Conscious) ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ซึ่งสามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของ

ภาษาได้ มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่เรียน แต่การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ ไม่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสาร เหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการเรียนรู้แบบเป็นทางการ

2.2.3 วิธีการส่งเสริมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Brown (1993) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูดรูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นหลักการเสริม ที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย
4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อนจากแนวการสอนต่างๆดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนของการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2.4 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Brown (1994, p 85) ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน ที่ใช้จัดการสอนกันทั่วไปในขณะนี้ขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้นนี้ จะพบว่ามีปรากฏอยู่ในวิธีการนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนต่าง ๆ ที่ผู้เขียนแบบเรียนมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นอย่างดี และปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีดังต่อไปนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใชกันจริงโดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์
2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice /Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi - controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มิจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อย ๆ เปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรูว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สุุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริง ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้นการฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงคือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองอย่างอิสระ ภายใตสถานการณ์

ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริงนอกจากนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึกและการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีวิธีฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 112 - 115) ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ในหนังสือ วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเป็น 3 ขั้นตอนที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage) จะนั้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาดำเนินการโดยนำเข้าสู่เนื้อหา (Leading) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาษาหรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทและสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาที่จะต้องมีคำศัพท์รูปแบบภาษาที่ต้องการมาฝึกและควรมีคำศัพท์ สำนวนหรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่ย่านหรือฟังได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการดึงความรู้เดิม (Elicitation) โดยผู้สอนตั้งคำถาม ให้ตอบเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอมากนัก ถ้าผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจก็ใช้การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็นอาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย นำเสนอวิธีการใช้ และให้ความหมายถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice Stage) ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะการฝึกแบบควบคุม โดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก เน้นให้ผู้เรียนจดจำในลักษณะของภาษา เน้น ความถูกต้องของภาษาและให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกขั้นนี้จะเริ่มฝึกแบบกลไก อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้างในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ให้ผู้เรียนฟัง ประโยคตัวอย่างในเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1 - 3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดตามกลุ่มย่อยหรือที่ละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการเชื่อมโยงประโยค การพูดสนทนาสั้น ๆ หรือการขยาย ประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ผู้สอนต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับฝึกหลาย ๆ รูปแบบให้ผู้เรียน

ค่อย ๆ ถ่ายโอนโครงสร้างทางภาษาจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่ สถานการณ์หนึ่งที่คล้ายกัน แล้วจึงให้ สถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกให้คล่อง

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production Stage) การฝึกขั้นนี้สำคัญที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน กับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็น อิสระไม่ จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดเหมือนการฝึกแบบควบคุมการฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มี ประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาได้มากน้อยเพียงใด การที่ จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างแท้จริงก็คือ การที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมา แล้วมา ใช้ตามรูปแบบที่กำหนดให้ เหมือนกับการฝึกแบบควบคุมซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยมั่นใจใน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี มักใช้วิธีการฝึกในรูปแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือ จัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียน

2.2.5 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Scott (1981, p. 70) กล่าวว่า ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถ ตีความ ในสิ่งที่ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายใด รวมไปถึงการ ได้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจา

Finochiaro and Brumfit (1983, p. 140) กล่าวว่าทักษะการพูดเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พูดสถานการณ์ของการพูดปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ความหมาย และวัฒนธรรมให้ เหมาะสม รวมทั้งความไวต่อการ รับรู้การเปลี่ยนแปลงของคู่สนทนา ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็น ปฏิกริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมอง และร่างกาย ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกันในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาพูดที่ เหมาะสม มีการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำ รวมทั้ง แสดงสีหน้าท่าทางเป็นเครื่องช่วยในการแสดง ความหมายของสิ่งที่ผู้พูดผู้ฟังสามารถเข้าใจสารที่ผู้ พูตส่งและบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์ หรือไม่เป็นไปตามกฎไวยากรณ์ซึ่งตรงกันข้ามกับภาษาที่ใช้ในการเขียนเป็นประโยคต่าง ๆ ที่ต้องสมบูรณ์ ถูกต้อง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2537, น. 68) ให้นิยามว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความเข้าใจ (Comprehensibility) ปริมาณ ข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) และความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communication)

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 167) ให้นิยามว่าทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ใน การเรียน การสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้อย่างเข้าใจ และจะช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วยอย่างไร ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากความเข้าใจ และจดจำ

อภิชัย สมนาม (2548, น. 1) ได้ให้ความหมายของทักษะการพูด หมายถึง การถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนความต้องการต่าง ๆ จากผู้พูดไปยังผู้ฟัง ซึ่งถือเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ที่นอกเหนือไปจากทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้อง ประกอบด้วย บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และการกระทำให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยอากัปกิริยา ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูด ด้วยการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบ ผลสำเร็จนั้น ผู้พูดต้องสามารถใช้สำเนียงหรือถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ หรือเจตนาในการพูดโดยใช้คำพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการพูดนั้นการสอนและ กิจกรรมการสอนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน ทักษะการพูดได้อย่างเพียงพอ

2.2.6 แนวคิดและทฤษฎีของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตาม ทฤษฎี การเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตาม กระบวนการใช้ ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุดในการเรียน

ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่และสิ่งที่จะช่วยให้เรียน ภาษาต่างประเทศได้ดีนอกเหนือจากสองเรื่องที่กำลังกล่าวมาแล้วก็คือต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปแบบประโยคด้วยการสอนภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบัน ได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับ โครงสร้างไวยากรณ์ ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมายดังที่ Littlewood (1984) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้ เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับ ยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการ ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงการแต่งกายและความกระตือรือร้นของผู้สนทนาหรือครูผู้สอน ยังสามารถทำให้คู่สนทนานั้นมีความมั่นใจและสามารถพูดด้วยความมั่นใจมากขึ้น ดังนั้นการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน นำภาษาที่คุ้นเคยนั้น ไปใช้ได้และ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ Widdowson (1978) ที่ว่า ความสามารถ ในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรา สามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม - ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น และครูผู้มีความกระตือรือร้นค้นหาสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอจะทำให้มี ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษา ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ Brown (1994) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

2.2.6.1 เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและ ไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์

2.2.6.2 เทคนิค ทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตาม หน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูดรูปแบบโครงสร้างภาษามิใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

2.2.6.3 ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

2.2.6.4 ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียน ต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อนจากแนวการสอนต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิด ความเข้าใจ ในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริงแนวคิดนี้จึง กลายเป็นขั้นตอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2.7 วิธีการของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีการการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีหลายรูปแบบและขั้นตอนที่แตกต่างกัน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะลักษณะกิจกรรม ดังนี้

Finochiaro and Brumit (1983, p. 141) กล่าวว่า วิธีการต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ มีดังต่อไปนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ

นอกชั้นเรียน

4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเองโดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานหรือเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. ครูจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กัน
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาท์ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

Weir (1990, pp. 74 - 80) ได้เสนอวิธีการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. การพูดบรรยาย
2. การพูดหน้าห้อง
3. การสัมภาษณ์
4. การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากภาพที่กำหนดให้
5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตอบคำถามจากภาพ
6. การแสดงบทบาทสมมติ

Harmer (1992, pp. 92 - 112) ได้เสนอวิธีการการสอนทักษะพูด ดังนี้

1. การอภิปรายหาข้อตกลง (Researching a Consensus) นักเรียนอภิปรายและหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นตัวของตัวเองโดยที่ไม่มีการวางแผนมาก่อน

2. การส่งต่อคำแนะนำ (Relaying Instruction)
3. เกมสำหรับการสื่อสาร (Communicative Game) ได้แก่
  - 3.1 การหาความแตกต่างของรูปภาพ
  - 3.2 การบรรยายและเรียงลำดับภาพ
  - 3.3 การเรียงลำดับภาพใหม่
4. การแก้ปัญหา (Problem - solving)
5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange)
6. สถานการณ์จำลอง (Simulation)

MoorWood (1998, p. 8) กล่าวถึง กิจกรรมการสนทนา (Dialogue) ว่าเป็นวิธีการการฝึกทักษะฟังและพูดโดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างสนทนา จนสามารถดำเนินการสนทนา ได้ด้วยตนเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟัง และใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคใหม่ ๆ อย่างมีความหมายในบริบทต่าง ๆ บทสนทนาที่ให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่างนั้น จึงควรเป็นบท สนทนาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งได้บันทึกเทปไว้ และบทสนทนาที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอน คำศัพท์ หรือ รูปแบบประโยคอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่าวิธีการการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสำคัญในการพัฒนา ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ครูสามารถสร้างสถานการณ์ให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังเป็นการสร้าง แรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติอีกด้วย

2.2.8 ขั้นตอนของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2537, น. 19 - 45) ให้แนวคิดว่าการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนี้ ทั้งผู้ฟังและผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน ทั้งนี้เพราะ นอกจากใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ตนรู้จักแล้วยังต้องใช้ความสามารถในการตีความ เดาความหมาย ทำนายเรื่องและผู้พูดจะกล่าวถึงต่อไปได้ตลอดจนเข้าใจความหมายแฝงในคำพูดได้ แม้ว่าผู้พูดจะไม่ได้พูดออกมา โดยตรงก็ตามขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด มีขั้นตอนเหมือนการสอนทุกทักษะ กล่าวคือ

1. ตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective)
2. การดำเนินการสอน เรื่องที่นำมาสอนจะเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอน โดยใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เข้าช่วย มีการตอบคำถามเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นกรให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์
3. การฝึกพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกพูดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น การถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก เป็นคู่ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร
4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกฝนการสอนสนทนาตามบทเรียนแล้ว กล่าวคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 112 - 115) ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ในหนังสือ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็น 3 ขั้นตอนที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ เกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทาง ภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการโดยการนำเข้าสู่เนื้อหา (Leading) ผู้สอนเสนอบริบท หรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ หรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นเสนอเนื้อหา โดยให้ ผู้เรียนฟัง หรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์ รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมีคำศัพท์ สำนวนหรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ ด้วยการดึงความรู้เดิม (Elicitation) โดยผู้สอนตั้งคำถาม 2 - 3 ข้อ ให้ตอบเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้อยู่มาก-น้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอมากนัก ถ้าผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจก็ใช้การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย นำเสนอวิธีการใช้ และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice Stage) ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะการฝึกแบบควบคุม โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก เน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความ ถูกต้องของภาษาและให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกขั้นนี้จะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้างในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมายให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1 - 3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดตาม เป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจจะเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การพูดบท สนทนาสั้น ๆ การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ผู้สอน จำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับฝึกไว้หลายรูปแบบให้ผู้เรียนค่อยๆ ถ่ายโอนโครงสร้างทางภาษา จากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งที่คล้ายกัน แล้วจึงให้สถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกการใช้ ให้คล่อง

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production Stage) การฝึกขั้นนี้สำคัญที่สุด เพราะการ ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษา ไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

โดยผู้สอนเป็น เพียงผู้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้อง ใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดเหมือนการฝึกแบบควบคุม การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มี ประโยชน์ ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปมากน้อยเพียงใด การที่จะ ถือว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้เอง โดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ตาม รูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนกับการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความ มั่นใจใน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มักใช้วิธีการฝึกในรูปแบบต่าง ๆ โดยผู้สอน เป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีการทำกิจกรรมจัด กลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อ ผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมใน ภายหลัง

รุจิรา คลังชำนาญ (2548, น. 15 - 16) กล่าวว่า จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนการสอนนี้มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึง สถานการณ์ การสอน เทคนิคการสอน สื่อ อุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนการสอน 3 ขั้น ประกอบด้วย วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้น ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การ นำเสนอเนื้อหาใหม่จัดเป็นขั้นตอนการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะ เป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ ภาษาที่ เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ จากการขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปลดปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูผู้สอน

จะเริ่มด้วยการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลา มากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

3. ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็น ชั้นที่สำคัญที่สุดชั้นหนึ่ง เพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอน การ เรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือเป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้ มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ภาษาไป แล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ ภายใต้อาณาเขตสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในชั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดให้เหมือนดังการฝึกในชั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษานี้เองจะช่วย สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูป ของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นั้น มีขั้นตอนหลัก ที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 คือ ขั้นนำเสนอ เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอเนื้อหาใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะการพูดในขั้นต่อไป ขั้นที่ 2 คือ ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ นำมาใช้ให้ ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก การฝึกในขั้นนี้จะเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของภาษาที่ใช้จริงกันอยู่ทั่วไป และขั้นที่ 3 คือชั้นการใช้ภาษาในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางภาษาได้อย่างอิสระ ภายใต้อาณาเขตสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง รวมถึงผู้สอนเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าเน้นความ ถูกต้องทางไวยากรณ์

2.2.9 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

2.2.9.1 ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

- 1) การออกเสียง (Pronunciation)
- 2) ไวยากรณ์ (Grammar)
- 3) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 4) ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- 5) ความเข้าใจ (Comprehension)

2.2.9.2 เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

การวัดผลและประเมินผลด้านภาษา ได้กำหนดเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดไว้หลายแบบ ดังนี้

1) J.LD Clark เป็นระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูด

1.1) การออกเสียง (Pronunciation)

- 1.1.1) พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้
- 1.1.2) ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก
- 1.1.3) ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว
- 1.1.4) ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

1.2) คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1.2.1) ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
- 1.2.2) ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
- 1.2.3) สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม
- 1.2.4) ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์

1.3) ไวยากรณ์ (Grammar)

- 1.3.1) ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
- 1.3.2) ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
- 1.3.3) ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 1.3.4) ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

1.4) ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1.4.1) พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
- 1.4.2) พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไป โดยเริ่มต้นใหม่
- 1.4.3) สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
- 1.4.4) บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน ประกอบด้วย ความถูกต้องของเนื้อหา และความสามารถในการสามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

Slavin (1987, pp. 7 - 13, อ้างถึงใน ไสว พักขาว, 2544, น. 192) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544, น. 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียน การสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และ ส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

2.3.2 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมแบบร่วมแรงร่วมใจว่ามี ลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
  - 4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
  - 4.2 เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
  - 4.3 เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
  - 4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
  - 4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
  - 4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager)

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

2.3.3 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

Johnson and Johnson (1987, pp. 13 – 14, อ้างถึงใน ไสว-พักขาว, 2544, น. 193 - 194) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face to Face Pronotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่ม ฟังเป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี ค.ศ. 1991 จอห์นสัน และ จอห์นสัน ได้เพิ่มองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นอีก 1 องค์ประกอบ ได้แก่ กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

อารมณ์ใจเที่ยง (2550, น. 122) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน
3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น
4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น
5. การฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาคือใดและอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิมเป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม

2. มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

ไสว พักขาว (2544, น. 195) ได้กล่าวว่า จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่างบุคคล การทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างออกไปจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้นเป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียนเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน แบ่งงานกันทำสมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จเน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้นสมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ขอเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย

Johnson and Johnson (1987, p. 25, อ้างถึงใน ไสว พักขาว, 2544, น. 195) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนแบบดั้งเดิมไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
1. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างสมาชิก	1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก
2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเอง	2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง
3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ	4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว
5. รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกด้วยกัน	5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง
6. เน้นผลงานและการคงอยู่ซึ่งความเป็นกลุ่ม	6. เน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว
7. สอนทักษะทางสังคมโดยตรง	7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย
8. ครูคอยสังเกตและหาโอกาสแนะนำ	8. ครูขาดความสนใจหน้าที่ของกลุ่ม
9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อ ประสิทธิผลกลุ่ม	9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 122 - 123) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน

1.2 ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน สมาชิกที่

มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือ

คิดวิเคราะห์ หาคำตอบ

2.2 ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิด

วิเคราะห์

2.3 ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

3.1 ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ

3.2 ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่มคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

5. ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปทบทวน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเพศ ความสามารถด้านการเรียน ที่ได้มาทำงานร่วมกันโดยมีเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ที่มีกระบวนการทำงานกลุ่มเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การหาค่าประสิทธิภาพ

2.4.1 ความหมายของการหาค่าประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าเป็นการพิจารณาหาประสิทธิภาพและหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่มด้วยการกำหนดปัญหา หรือคำถาม เช่นเดียวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัยอีกแบบหนึ่ง ที่เรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เผชิญ กิจกรรม (2544) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพ ของสื่อการเรียนการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และพิจารณาคุณค่าของสื่อ อย่างมีระบบก่อนนำสื่อไปใช้ งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

กล่าวโดยสรุป การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และ พิจารณาคุณค่าของสื่อ อย่างมีระบบก่อนนำสื่อไปใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพต่อไป

2.4.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำ นวัตกรรม การศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง ใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใด โดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2554)

2.4.2.1 การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มี คุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของ กลุ่มเป้าหมาย เพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มี ความรู้และความเข้าใจ หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมใน การนำไปใช้งานจริงกับ กลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไป ที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้ จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของ คุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มีมาปรับปรุงนวัตกรรม ตามที่กล่าวนั่นเอง

2.4.2.2 การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการ ปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะ คล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1 : 3) หรือแบบ

หนึ่งต่อสี่ (1 : 4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคล จำนวน 9 คน แบ่งเป็นมี คุณลักษณะสูงกว่า ปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็น การประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจาก สามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้า นวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถ ของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปาน กลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหา สาระมุ่งปฏิบัติหรือ มุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์ การเรียนรู้ด้าน ทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้ จะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวมาแล้วสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็ คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเช่นกัน

2.4.2.3 การหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อการสอน การหาประสิทธิภาพ ของสื่อการเรียนการสอน มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพ ตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพ ตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (เผชญิ กิจระการ, 2544)

1) วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร

2) วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ในการทำแบบฝึกหัดหรือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแสดงค่าตัวเลข 2 ตัว E_1/ E_2 เช่น 80/80, 85/85, 90/90 โดยตัวแรกคือเปอร์เซ็นต์ของการทำแบบฝึกหัดหรือ แบบทดสอบย่อยถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และตัวเลขตัวหลังคือ เปอร์เซ็นต์ของการทำแบบทดสอบถูกต้อง โดยถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยมีสูตรการคิด ดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันในหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน (Pre - test)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุป เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับ

วิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะต้องมาจากผลลัพธ์การคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากเท่านั้น โดยมีค่าสูงสุดที่ 100 ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึง มีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนสร้างขึ้นต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การเรียนการสอนอย่างชัดเจน และสามารถวัดได้
2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ ของการเรียนการสอน
3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตาม วัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม
4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัด และข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัด และข้อ คำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

อรุณ มุสบุญ (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการรู้เรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะกาอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 40 คน โรงเรียนโคกล่ามพิทยาคม โดยใช้เนื้อหาการเรียนรู้ 5 เรื่อง ได้แก่ ข่าว (News) การหางานทำ (Looking for a Job) การท่องเที่ยว (Tour and Travel) โฆษณา (Advertisement) และสิ่งแวดล้อม (Environment) โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมเนื้อหาและแบ่งกลุ่มการเรียนรู้

ชั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนำเสนอความรู้ ชั้นทดสอบความรู้และมอบรางวัล ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.70/88.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ธูปณี สิงห์นันท์ (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยแต่ละแผนใช้กิจกรรมการเรียนการสอน 5 ชั้น ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นพัฒนาและฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษขั้นทำงานเป็นกลุ่ม ชั้นทดสอบและขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 76.20/78.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เจษฎา วารี (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยาที่เรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ ขั้นดำเนินการสอน ขั้นการฝึก ขั้นการนำไปใช้ และขั้นวัดและประเมินผล โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะการออกเสียงของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลักษมณ มุงเมือง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการเปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ และศึกษาเจตตต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอต่อบทเรียนทั้งชั้น ชั้นศึกษากลุ่มย่อย ชั้นแข่งขันเกม

เป็นทีม และขั้นสรุปประเมินผลและมอบรางวัล ผลการวิจัยพบว่า ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) มีคะแนนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกม (TGT) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐชดา ปัญญาธิวุฒิ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยได้ทำการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลและวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรม 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปและประเมินผลกิจกรรมกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.85/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.66 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยรวมอยู่ระดับมาก

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Claudia Yanive (2007) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การปรับปรุงการพูดแบบปากเปล่าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กิจกรรม 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมกิจกรรมการสอน ขั้นก่อนการสอน ขั้นนำเสนอเนื้อหาการอ่าน ขั้นกิจกรรมการอ่าน ขั้นกิจกรรมระดมสมอง ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ขั้นกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ขั้นการทำชิ้นงานกลุ่ม และขั้นสรุปผลการเรียนรู้ โดยผลการวิจัยพบว่า หลังงานจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานเป็นกลุ่มและทักษะของการพูดภาษาอังกฤษ โดยก่อนการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนไม่ชอบที่จะทำงานเป็นกลุ่มและรู้สึกไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

Agudelo Diaz (2016) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนำไปสู่โปรแกรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่หกเพื่อใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าการเรียนแบบร่วมมือสามารถส่งเสริมนักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้หรือไม่ โดยใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ โดยเก็บข้อมูลที่รวบรวมมาจากชั้นเรียน จากการสังเกต การประเมินตนเองของนักเรียนและการสอบถามโดยครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิธีที่แตกต่างกันและการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถทำให้นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

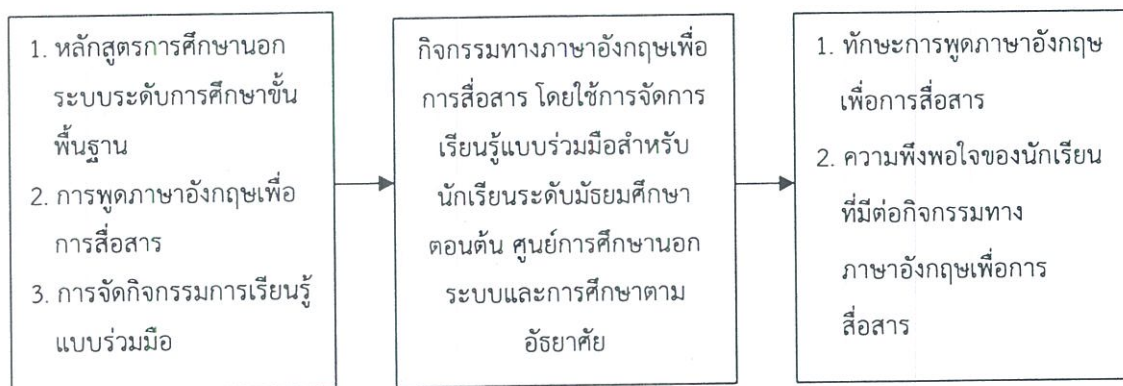
Paula (2018) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการพูดและการโต้ตอบของ ผู้เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางภาษาของผู้เรียนเพิ่มขึ้นตลอดเวลาของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เนื่องจากการใช้กลยุทธ์การให้โอกาส นักเรียนในการโต้ตอบและใช้ภาษากับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มมากขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความมั่นใจในตนเองและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลและระบุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองได้

Dwi Ariyani (2016) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสาขาวิชาบัญชี ปีการศึกษา 2013/2014 ผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ส่งผลให้การเรียนรู้ของ นักเรียนดีขึ้น โดยทักษะการพูดของนักเรียน นักเรียนแสดงพัฒนาการในบางด้านเช่น การออกเสียง การเรียนรู้คำศัพท์และความมั่นใจ ซึ่งองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สนับสนุนการมีส่วนร่วมของนักเรียนในห้องเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ สรุปได้ว่าจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีขั้นตอนที่หลากหลาย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนการสอน โดยงานวิจัยจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยนี้ ผู้วิจัยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (2) ขั้น การให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา (3) ขั้นจัดการเรียนรู้ (4) ขั้นสรุปและอภิปรายผล

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยครั้งนี้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีการดำเนินการดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ระยะที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ระยะที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ในระยะนี้เป็นศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและ

การศึกษาตามอรรถาจารย์เพื่อนำไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการ ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้อ

1. แหล่งข้อมูล

1.1 เอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ เอกสารงานวิจัย เกี่ยวกับ กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอรรถาจารย์ จำนวน 10 เล่ม งานวิจัย ต่างประเทศ 5 เล่ม งานวิจัยในประเทศ 5 เล่ม

1.2 ผู้ให้ข้อมูล เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติ ดังนี้

1.2.1 เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้นมาแล้วไม่ น้อยกว่า 10 ปี

1.2.2 เป็นครูที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง ประกอบด้วยรายชื่อดังนี้

1.2.2.1 นางอัญชลี ลับสันเทียะ ครูศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำทะเมนชัยพิทยาคม

1.2.2.2 นางสาวเสาวลักษณ์ จงแผ่กลาง ครูศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำทะเมนชัยพิทยาคม

1.2.2.3 นางเมทินี ก่ายแก้ว ครูศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนช่องแมวพิทยาคม

1.2.2.4 นางสาวสุวิมล สุทธิมงคล ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนช่องแมวพิทยาคม

1.2.2.5 นางสาวสุภาพร ธนเจริญวรรธ ครูศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านไพล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอรรถาจารย์

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระพื้นฐาน วิชา ภาษาอังกฤษ หนังสือ เอกสารและการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์และกำหนดกรอบเนื้อหาการสัมภาษณ์

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

3.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม ขอบเขตเนื้อหาในเรื่องที่จะศึกษา และมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.66 - 1.00

3.6 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะครุศาสตร์ เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เลือกเป็นผู้ให้ข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยนัดหมายกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามวันเวลานัดหมาย

4.4 นำประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงบรรยาย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาโดยการวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยา สุขประเสริฐ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ ศูนย์ตำราวจุทธภาค 7 จังหวัดนครปฐม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาหลักสูตร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.1.2 นางอัญชลี ลับสันเทียะ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่งครู คศ.3 วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำทะเมนชัยพิทยาคม

1.1.3 อาจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ เขจรภักดิ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและการสอน

1.1.4 อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญการวัดผลประเมินผล

1.1.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรรณู ชุยกะเดื่อง ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญการวัดผลประเมินผล

1.2 กลุ่มทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนลำทะเมนชัยพิทยาคม จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้จริงและยอมให้ทดลองใช้ โดยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Food

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Sport

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Music

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Animal

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Occupation

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.3 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้และสาระสำคัญจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสมรรถนะประจำหน่วยแนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผลในหมวดทักษะชีวิตกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

3.1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมบทบาทสมมติ

3.1.3 ศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมถึงเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจในหนังสือ

3.1.4 วิเคราะห์เนื้อหาที่นำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เนื้อหาที่จะนำไปใช้ในการในชีวิตประจำวันเพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แผนจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้ วิชา หน่วยการเรียนรู้และสาระสำคัญ

3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นำมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมาย โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, S. = 0.61$)

3.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความเหมาะสมข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำไปสอนจริงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.5.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มาตรฐาน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ เวลาเรียน แนวดำเนินการ การวัดผล ประเมินผล คำอธิบายหลักสูตร ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.5.2 ศึกษางานวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.5.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สาระสำคัญ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วแบ่งเป็นเนื้อหาย่อย ๆ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.5.4 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่สัมพันธ์กับเนื้อหา

3.5.5 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา เพื่อให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข

3.5.6 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดิมตรวจสอบคุณลักษณะของแบบทดสอบในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสาระสำคัญและผลการเรียนรู้

3.5.6.1 การพิจารณาความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้

3.5.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์และผลการเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยแบบทดสอบมีความสอดคล้อง 0.66 - 1.00

3.5.6.3 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เพราะเคยเรียนมาแล้วเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 20 คน และผู้ประเมิน 2 คน (RAI) หาค่าความยากและอำนาจจำแนกคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากระหว่าง 0.04 - 0.70 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .60 ขึ้นไป โดยวิธีของ เบนแนน (Brennan's Index : B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306 - 307)

3.5.6.4 นำผลการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นจากการสังเกตประเมินผลของผู้ให้คะแนน 2 คน โดยวิธีการหาค่าดัชนีความเห็นพ้องของผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจให้คะแนน

ที่เชื่อถือได้ควรมีค่า ประมาณ .85 ขึ้นไป แสดงว่าแบบทดสอบ การให้คะแนนของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน มีความเชื่อมั่นสูง (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 297)

3.5.6.5 นำผลคะแนนจากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่คัดเลือกไว้มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability Coefficient) ทั้งฉบับโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 288)

3.5.6.6 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการคัดเลือกและหาคุณภาพทุกขั้นตอนไปจัดพิมพ์ฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 ขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บริหารโรงเรียน

4.2 ผู้วิจัยนัดเวลาและสถานที่ กับกลุ่มเป้าหมาย

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบประเมิน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จึงใช้วิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 ค่าเฉลี่ยประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

5.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 แบบวัดสถานการณ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเลือกใช้แผนแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง (One Group Pretest - posttest Design) โดยแบบแผนมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 แผนแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง (One Group Pretest - posttest Design)

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	O1	X	O2

3.1 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดสถานการณ์ เรื่อง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 สถานการณ์ โดยให้นักเรียนเลือกมา 1 เหตุการณ์

3.3 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนเอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.4 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดสถานการณ์ โดยใช้แบบวัดสถานการณ์ เรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 สถานการณ์ โดยให้นักเรียนเลือกมา 1 เหตุการณ์ฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.5 ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 20 คน

3.6 นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีสถิติที่กำหนดต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติบรรยายในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

4.1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของแบบทดสอบทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) ใช้เกณฑ์ 80/80

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ระยะที่ 4 การประเมินศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. แหล่งข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจจากหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจประเด็นคำถามปลายปิดประเมินแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับความพึงพอใจ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก ประเมินความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างเสร็จนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จ ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 20 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

5.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - objective Congruence : IOC) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 268 - 269)

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เป็นคนประเมินในแต่ละหัวข้อ
	R	แทน	คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ประเมินในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

5.1.2 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน โดยใช้สูตรดังนี้ (สุรัชย์ มีชาญ, 2547, น. 118)

$$RAI = 1 - \frac{(R_1 - R_2)}{I - 1} \quad (3-2)$$

เมื่อ	RAI	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
	R_2	แทน	คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1
	R_1	แทน	คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2
	I	แทน	จำนวนของคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้

5.1.3 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 298 - 299)

$$P = \frac{f}{N} \quad (3-3)$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยาก
	f	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นทั้งหมด

5.1.4 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้เทคนิคร้อยละ 50 โดยใช้
สูตรการคำนวณดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306)

$$r = \frac{f_H}{n_H} - \frac{f_L}{n_L} = \frac{2(f_H - f_L)}{n} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	f_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	f_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f_H, f_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์ตามลำดับ
	n	แทน	จำนวนผู้สอบทั้งหมด $n = n_H + n_L$

5.1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อ
โดยใช้ดัชนีอำนาจจำแนกของ เบรินแนน (Brennan's Index : B - Index) สูตรการคำนวณดังนี้
(ไพศาล วรคำ, 2559, น. 306 - 307)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3-5)$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนนแนน
	f_p	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass)
	f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail)
	n_p	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	n_F	แทน	จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

5.1.6 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X-C)^2} \quad (3-6)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	C	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน
	X	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

5.1.7 การหาประสิทธิภาพของแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณดังต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, 10)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{X}}{A} \times 100 \quad (3-7)$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบประเมินทักษะ
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินทักษะ หลังเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบประเมินทักษะ หลังเรียนทุกแผนรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการประเมินทักษะของแต่ละแผน ประกอบด้วยผลการทดสอบหลังเรียนและคะแนน ผลการประเมินหลังจบการเรียนรู้ทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนของผู้เรียน

5.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่าร้อยละคำนวณจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 321) ดังนี้

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ	f	แทน	ความถี่ของรายการที่สนใจ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

5.2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) คำนวณจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 323) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-9)$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย
	X_i	แทน	คะแนนของคนที่ i
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มเป้าหมาย

5.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรคำนวณดังนี้ (ปิยะธิดา ปัญญา, 2560, น. 65)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3-10)$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน หรือจำนวนคะแนน

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรม โดยรวมคะแนนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) นำมาวิเคราะห์ผลนำคะแนนที่ได้ไปสรุปผลการจัดกิจกรรมวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, น. 307)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad (3-11)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ครั้งนี้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยข้อมูลโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย/ค่าเฉลี่ย
%	แทน	ร้อยละ
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการของการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
T	แทน	สถิติที่ใช้ในการทดสอบใช้เทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. ผู้วิจัยสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

1.1 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแผนที่ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ที่เรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบเน้นปฏิบัติ

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.5 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.6 Improving Eleventh Graders' Oral Production in English Class through Cooperative Learning Strategies.

1.7 How can Cooperative Learning lead EFL Sixth graders to use English Orally.

1.8 Enhancing the Speaking Performance and Interaction of A1 learners through Cooperative Learning.

1.9 The use of Cooperative Learning stad to Improve Speaking Skills of Accounting Program Students Grade xi in Smk n 1 Depok in the Academic Year of 2013/2014.

1.10 Cooperative Learning Group Activities for College Courses.

ตารางที่ 4.1 ผลการสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัด
การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย

ขั้นตอน	วิธีการเรียนรู้	อริญ มุลบุญ (2557)	ธานินี สิงห์พันธ์ (2557)	เจษฎา วารี (2557)	ลักขณณ มุงเมือง (2557)	ณัฐชดา ปัญญาภิรมย์ (2558)	Claudia Yanive (2007)	Monica A. Agudelo Diaz (2016)	Maria Paula (2018)	Dwi Ariyani (2016)	Alice Macpherson (2007)	ความถี่
1. ชั้นเตรียม ความพร้อม	1. การทำแบบทดสอบก่อนเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
	2. การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหา	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
	3. การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
2. ชั้นการให้ ข้อมูลเนื้อหา ด้านภาษา	1. การฉายภาพให้นักเรียนดูแล้วครูออก เสียงคำศัพท์ทีละคำจากนั้นให้นักเรียน ออกเสียงตาม	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	7
	2. การฉายภาพทสนทนาแล้วให้นักเรียน ออกเสียงตามจากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียน เป็นรายบุคคล	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	5
	3. การฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุด และเขียนโครงสร้างประโยค	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	7
3. ชั้นการจัด การเรียนรู้	1. การแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
	2. การชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ	✓	-	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	7
	3. การให้แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	-	7
	4. นักเรียนทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบ การตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ในแบบ ฝึกทักษะการเขียน	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	7
	5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของ สมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่น โดยสลับกันเฉลย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	✓

(ต่อ)

ขั้นตอน	วิธีการเรียนรู้	อริญ มุสญู (2557)	ฐาปนี สิงห์พันธ์ (2557)	เจษฎา วารี (2557)	ลักขมณ มุงเมือง (2557)	ณัฐชดา ปัญญาจิวัตติ (2558)	Claudia Yanive (2007)	Mónica A. Agudelo Diaz (2016)	Maria Paula (2018)	Dwi Ariyani (2016)	Alice Macpherson (2007)	ความถี่
4. ขั้นสรุป และ อภิปรายผล	1. นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่ง ตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำ ที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ	✓	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	8
	2. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และ แก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้ คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	8

ผลการสังเคราะห์ ผลศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ด้วยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ พบว่าแนวทางในการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีแนวทางดังนี้ ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (2) ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้าน ภาษา (3) ขั้นจัดการเรียนรู้ (4) ขั้นสรุป และอภิปรายผล

2. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและศึกษาตามอัธยาศัย ที่ได้ทำการสังเคราะห์ข้างต้นไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผลการสัมภาษณ์แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการสังเคราะห์การจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ
การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. ขั้นเตรียมความพร้อม		
1.1 การทำแบบทดสอบก่อนเรียน	4	80
1.2 การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหา		
1.3 การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้		
2. ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา		
2.1 การชูป้ายภาพให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม	5	100
2.2 การชูป้ายภาพบทสนทนาแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามจากนั้นเริ่มส้อมถามนักเรียนเป็นรายบุคคล		
2.3 การฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยค		
3. ขั้นการจัดการเรียนรู้		
3.1 การแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน แบบคละความสามารถ		
3.2 การชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ		
3.3 การให้แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ	5	100
3.4 นักเรียนทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการเขียน		
3.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลย		
4. ขั้นสรุป และอภิปรายผล		
4.1 นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ	5	100
4.2 ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ร้อยละ 80-100 โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ (1) ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรเป็นคำศัพท์และประโยคพื้นฐานในชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร กีฬา เพลง สัตว์ หรือกิจกรรมที่ชอบ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและกล้าแสดงออกในการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีระบบ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและการแสดงออกในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตามแนวทางการศึกษาในระยะที่ 1 โดยกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Sport แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Music และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animal โดยแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (2) สาระสำคัญ (3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (4) สาระการเรียนรู้ (5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (6) สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ และ (7) การวัดผลและประเมินผล

2. ผู้วิจัยได้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตามแนวทางการศึกษาในระยะที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. จุดประสงค์	4.60	0.51	มากที่สุด
1.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครบคลุมเนื้อหาสาระ	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ	4.40	0.55	มาก
1.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4.60	0.55	มากที่สุด
2. เนื้อหา	4.25	0.64	มาก
2.1 เนื้อหามีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน	4.40	0.55	มาก
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
2.3 เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
2.4 กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา	4.20	0.45	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.75	มาก
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.40	0.89	มาก
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	4.20	0.84	มาก
4. การวัดและประเมินผล	4.40	0.50	มาก
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
4.3 เกณฑ์การประเมินผลสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
4.4 ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
5. ระยะเวลา	4.60	0.55	มากที่สุด
5.1 ความเหมาะสมของระยะเวลากับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
โดยรวม	4.40	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 มีผลการประเมินความเหมาะสมเฉลี่ยของคะแนนอยู่ระหว่าง 4.20 - 4.80

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) จากการประมวลผลคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ รวมคะแนน 50 คะแนน

3.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) ประมวลผลจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	50	20	40.4	2.85	80.80
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	30	20	25.3	1.72	84.33
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/ E_2) เท่ากับ 80.80/84.33					

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ 80.80/84.33 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพ 80/80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	16.30	3.38	11.99	.000*
หลังเรียน	20	25.30	1.71		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยใช้การจัดการกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ความรู้สึกรู้สึกต่อกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้มีการทดสอบก่อนเรียน การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหา และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.25	0.44	มาก
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการชูป้ายภาพให้ดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ที่ละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม	4.30	0.66	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความรู้สึกต่อกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการชูป้ายภาพทบทวนแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นเริ่มส่วมถามนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.40	0.60	มาก
4. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยค	4.35	0.75	มาก
5. นักเรียนมีความพึงพอใจในการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน แบบละความสามารถ	4.35	0.49	มาก
6. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการเขียน	4.20	0.70	มาก
7. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการตรวจใบงานกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลย	4.40	0.50	มาก
8. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ	4.25	0.64	มาก
9. นักเรียนมีความพึงพอใจในการชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย	4.25	0.72	มาก
10. นักเรียนมีความพึงพอใจในการสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	0.66	มาก
11. นักเรียนมีความพึงพอใจในขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายมากขึ้น	4.25	0.79	มาก
12. นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดให้นักเรียนในกลุ่มมีความรัก ความสามัคคี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	4.55	0.51	มากที่สุด
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	4.15	0.88	มาก
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก	4.10	0.72	มาก
15. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น	4.35	0.67	มาก
รวม	4.30	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.10 - 4.55)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีรูปแบบในการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย (1.1) การทำแบบทดสอบก่อนเรียน (1.2) การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหา (1.3) การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (2) ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา ประกอบด้วย (2.1) การชูป้ายภาพให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม (2.2) การชูป้ายภาพบทสนทนาแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามจากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล (2.3) การฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยค (3) ขั้นการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย (3.1) การแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถ (3.2) การชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ (3.3) การให้แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ (3.4) นักเรียนทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการเขียน (3.5) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่น โดยสลับกันเฉลย (4) ขั้นสรุป และอภิปรายผล ประกอบด้วย (4.1) นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อน ๆ ในชั้นรับทราบ (4.2) ครูชมเชย

กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1.2 การจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Sport แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Music แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animal และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Occupation โดยแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (2) สาระสำคัญ (3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (4) สาระการเรียนรู้ (5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (6) สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ และ (7) การวัดผลและประเมินผล โดยความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.61$) โดยประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม มีค่าเท่ากับ $80.80/84.33$ ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.30 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.30 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, $S.D. = 0.65$)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 แนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย มีรูปแบบในการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย (1.1) การทำ

แบบทดสอบก่อนเรียน (1.2) การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหา (1.3) การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (2) ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา ประกอบด้วย (2.1) การชูป้ายภาพให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียง คำศัพท์ทีละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม (2.2) การชูป้ายภาพบทสนทนาแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล (2.3) การฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุด และเขียนโครงสร้างประโยค (3) ขั้นการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย (3.1) การแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน แบบคละความสามารถ (3.2) การชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ (3.3) การให้แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ (3.4) นักเรียนทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ ในแบบฝึกทักษะการเขียน (3.5) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจ กับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลย (4) ขั้นสรุป และอภิปรายผล ประกอบด้วย (4.1) นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อน ๆ ในชั้นรับทราบ (4.2) ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก แนวทางการพัฒนา กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสม และได้สังเคราะห์ งานวิจัยที่มีกระบวนการในส่งเสริมกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีความเหมาะสมใน การจัดกิจกรรมการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ทองพันชาง (2557, น. 63 - 64) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงาน อาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ มีขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การนำเสนอบทเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การทดสอบ คะแนนความก้าวหน้า และการยกย่องกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ

5.2.2 การจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 เรื่อง Sport แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Music แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animal และแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Occupation โดยแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (2) สารระสำคัญ (3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (4) สารระการ

เรียนรู้ (5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (6) สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ และ (7) การวัดผลและประเมินผล โดยความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ โดยประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 80.80/84.33 ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับ การศึกษาหลักสูตรการศึกษา นอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเนื้อหาของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ นิตยา แก้วทองมา (2560, น. 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My life โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าจากการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Life โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าชุดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนและหลังเรียน 83.09/81.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.30 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.30 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่พัฒนาขึ้นมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร แจ่มใจ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแบบเน้นปฏิบัติที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการแบบเน้นปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ต่อทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.4 ผลการประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการ การจัดการเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกและช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ทองพันชาง (2557, น. 63 - 64) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าการศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงาน อาชีพ เรื่อง “Public Transportation” โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนควบชุดกิจกรรมการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงาน อาชีพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการและขั้นตอน ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยละเอียดเพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลการเรียนการสอนเกิด ประโยชน์อย่างแท้จริง

5.3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้มีทักษะการ พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองให้มากที่สุด ควรมีการยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกคน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรนำเสนอความชัดเจนและถูกต้อง ในการออกเสียงคำศัพท์และการจัดรูปประโยคตามโครงสร้างของไวยากรณ์ และอาจสอดแทรกเนื้อหาเพิ่มเติม เช่น Tense ต่างๆ หรือคำศัพท์อื่น ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนอยู่ เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยเฉพาะศึกษาตัวแปรที่สามารถปลูกฝังและส่งเสริมทักษะการพูดให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ง่าย

5.3.2.2 ควรมีการวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะและความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

5.3.2.3 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว รัชอินทร์. (2553). *แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. สืบค้นจาก http://kingkaew2010.blogspot.com/2010/11/blog-post_06.html
- กรรณิการ์ กาญจันดา. (2546). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชไมพร ทองพันชาง. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- โชคอนันต์ อนันต์สิทธิโชค. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสลับสนและบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการฟัง และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ทศนา แคมมณี. (2545). *14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญลักษณ์ อรดี. (2555). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- นิตยา แก้วทองมา. (2560). *การสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Life โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรดิตต์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- พิชญ์ภวิศ ภูมิมณี. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รุจิรา คลังชำนาญ. (2548). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2540). *การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง - พูด สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- วิจิตร ไสแจ่ม. (2558). *ผลของการสอนแบบเน้นปฏิบัติที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศศิภา ไชยวงศ์. (2553). *การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูน การฟังพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรมมัคคุเทศก์น้อย .* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2545). *ครบเครื่องเรื่องการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2537). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร ป้องกงลาด. (2540). *การเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมกับวิธีสอน แบบปกติในการสอนทักษะพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- อภิชัย สมนาม. (2548). *การสร้างศัพท์บรรณานุกรมคำศัพท์และสำนวน สำหรับผู้ประกอบการเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยธุรกิจระดับอุดมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Anthony, Edward M. (1963). *Approach, method and technique*. English Language Teaching. 17, 63 - 57.
- Brown. Douglas H. (1994). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice Hall, International.

- Dwiana, A. A., Rahayu, P. and Eripuddin. (2015). Improving Student's Speaking Skill through role play Strategy at Grade Eighth in SMPN 6 Rambah. *Journal Mahasiswa FKIP Universitas Pasir Pengaraian*, 1(1), 288 - 291.
- Finochiaro, Mary and Christopher Brumit. (1983). *The Functional National Approach : From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Inawati, I. (2014). *Teaching Speaking to Young Learners through Role Play*. International Conference on Education and Language, 1(1), 97 - 105.
- Juhana. (2012). Psychological Factors That Hinder Students from Speaking in English Class (A Case Study in a Senior High School in South Tangerang, Banten, Indonesia). *Journal of Education and Practice*, 3(12), 100 - 110.
- Krashen, S. D. and Terrell, T. D. (1983). *The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom*. Hayward, CA: Alemany Press.
- Krashen, S. D. (1984). *Principle and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Ladousse G. P. (1987). *Role - play*. Oxford: Oxford University Press.
- Livingstone C. (1983). *Role play in Language Learning*. New York: The Printed House.
- Littlewood, William T. (1984). *Communication Language Teaching : an Introduction*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ments, V. M. (1986). *The Effective Use of Role Play: Practical Techniques for Improving Learning*. London: Kogan Page.
- Scott, Roger. (1981). *Speaking in Keith'Johnson and Keith Morrow in Communication in the Classroom*. London: Longman Group Ltd.
- Wilkins, D. (1976). *Notional Syllabuses: A Taxonomy and its Relevance to Foreign Language Curriculum Development*. London: Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food				
1	<p>ขั้นเตรียมความพร้อม</p> <p>1. นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร- ก่อนเรียน เรื่อง What kind of food do you like? เพื่อประเมินทักษะความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นครูประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน</p> <p>2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอาหาร โดยครูบอกนักเรียนว่า "I have bread for breakfast." แล้วสุ่มถามนักเรียนคนหนึ่งว่า What do you have for breakfast? แล้วให้นักเรียนคนที่ตอบคำถามครูเรียกเพื่อนในชั้นเรียนพร้อมกับตั้งคำถามเหมือนที่ครูถามให้เพื่อนคนอื่นๆ ทำเช่นนี้ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เช่น</p> <p>T: I have bread for breakfast. What do you have for breakfast?</p> <p>S1: I have fried rice, What do you have for breakfast, (ชื่อนักเรียน)</p> <p>S2: I have two sandwiches.</p> <p>โดยครูอนุญาตให้นักเรียนพูดเป็นภาษาไทยได้หากไม่ทราบชื่อเมนูอาหารเป็นภาษาอังกฤษแต่ครูพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษ และครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน</p> <p>3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกเมนูอาหารและสั่งอาหารได้ถูกต้องและเหมาะสม</p>			
2	<p>ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา</p> <p>1. ครูชูป้ายภาพเมนูอาหารต่างๆ เช่น pizza , sandwich , salad , hot dog , hamburger ให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำ จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และทีละคน</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	<p>2. ครูชูป้ายภาพทสทนาการสั่งอาหารแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม What kind of food do you like? จากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียนเป็น รายบุคคล โดยครูชูภาพเมนูอาหารให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียน ตอบ คำถามที่ครูถามเป็นชื่อของเมนูอาหารนั้นๆ</p> <p>3. ครูฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เมนูอาหารลงในสมุดและเขียน โครงสร้างประโยคที่เกี่ยวกับ การสั่งอาหารลงในสมุด ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - What kind of food do you like? : คุณชอบทานอาหารชนิดใด - What would you like to have? : คุณจะทานอะไรดีคะ / ครับ - Would you like to order now? : คุณจะสั่งอาหารตอนนี้เลย ไหมคะ / ครับ 			
3	<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถประกอบ ด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1: 2 : 1 (โดยดูจากคะแนนก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือก ประธานและเลขานุการ</p> <p>2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงาน ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของ สมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนน ของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิก คนใดคนหนึ่งของกลุ่ม ออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบ คำถามได้</p> <p>3. ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร เรื่อง Food ชุดที่ 1 เรื่อง My Favorite Food ซึ่งจัดทำโดย .....นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่ม แล้วศึกษาขั้นตอนการ ใช้ชุดแบบฝึกทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (My Favorite Food) ซึ่งเป็นการจับคู่คำศัพท์และรูปภาพ เกี่ยวกับเมนูอาหาร พร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดย ครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครู ชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และให้คำแนะนำ เพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>4. นักเรียนทำใบงานที่ 2 (What kind of food do you like?) ซึ่งเป็น การตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารใน แบบฝึกทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	<p>Food ชุดที่ 2 ซึ่งจัดทำโดย.....</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน</p> <p>6. เลขานุการนำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์)</p>			
4	<p>ขั้นสรุป และอภิปรายผลการแสดง</p> <p>1. ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ</p> <p>2. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Sport				
1	<p>ขั้นเตรียมความพร้อม</p> <p>1. นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร - ก่อนเรียน เรื่อง What kind of sport do you like? เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นครูประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน</p> <p>2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยเปิดรูปภาพนักกีฬาไทยที่มีชื่อเสียง แล้วใช้คำถาม ถามนักเรียนว่า</p> <p>T : Do you know them?</p> <p>SS : Yes/No.</p> <p>T : Who is he/she?</p> <p>SS : He/She is .....(ชื่อนักกีฬา).....</p> <p>3. นักเรียนเดากีฬาจากรูปภาพนักกีฬาที่ครูชูภาพ จำนวน 5 รูปภาพ</p> <p>4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกชนิดกีฬาและการออกกำลังกายได้ถูกต้องและเหมาะสม</p>			
2	<p>ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา</p> <p>1. ครูนำเสนอรูปภาพกีฬาต่างๆพร้อมกับอ่านออกเสียงและสะกดคำให้</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม																																												
	<p>นักเรียน ดังนี้</p> <table border="0"> <tr> <td>tennis</td> <td>t-e-n-n-i-s</td> <td>cycling</td> <td>c-y-c-l-i-n-g</td> </tr> <tr> <td>diving</td> <td>d-i-v-i-n-g</td> <td>volleyball</td> <td>v-o-l-l-e-y-b-a-l-l</td> </tr> <tr> <td>boxing</td> <td>b-o-x-i-n-g</td> <td>baseball</td> <td>b-a-s-e-b-a-l-l</td> </tr> <tr> <td>golf</td> <td>g-o-l-f</td> <td>football</td> <td>f-o-o-t-b-a-l-l</td> </tr> <tr> <td>bowling</td> <td>b-o-w-l-i-n-g</td> <td>table tennis</td> <td>t-a-b-l-e t-e-n-n-i-s</td> </tr> <tr> <td>swimming</td> <td>s-w-i-m-m-i-n-g</td> <td>aerobics</td> <td>a-e-r-o-b-i-c-s</td> </tr> <tr> <td>canoeing</td> <td>c-a-n-o-e-i-n-g</td> <td>karate</td> <td>k-a-r-a-t-e</td> </tr> <tr> <td>judo</td> <td>j-u-d-o</td> <td>yoga</td> <td>y-o-g-a</td> </tr> </table> <p>2. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนชอบเล่นกีฬาไหม ด้วยประโยค Do you like sport? นักเรียนอาจจะตอบ Yes, I do. หรือ No, I don't.</p> <p>3. ครูถามนักเรียนชอบเล่นกีฬาอะไรมากที่สุด What's your favorite sport? นักเรียนอาจจะตอบว่า My favorite sport is swimming. หรือกีฬาอื่นๆ</p> <p>4. ครูนำเสนอการใช้ Do/ Play/ Go กับกีฬานิตต่าง ๆ โดยครูอธิบายว่า ถ้านักเรียนต้องการบอกว่าตนเองชื่นชอบกีฬาอะไร ให้นักเรียนใช้คำกริยานำหน้ากีฬานั้นๆ ดังมีหลักการดังนี้</p> <table border="0"> <tr> <td>Play +</td> <td>ชื่อกีฬา ที่มีลักษณะเป็นทรงกลม</td> </tr> <tr> <td>Go +</td> <td>ชื่อกีฬาที่ลงท้ายด้วย -ing</td> </tr> <tr> <td>Do +</td> <td>ชื่อกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยในการเล่น</td> </tr> </table> <table border="1" data-bbox="229 1392 858 1474"> <tr> <td>Play</td> <td>tennis volleyball basketball rugby baseball golf football table tennis</td> </tr> <tr> <td>Do</td> <td>aerobics karate judo yoga</td> </tr> <tr> <td>Go</td> <td>cycling diving boxing bowling swimming canoeing skating</td> </tr> </table>	tennis	t-e-n-n-i-s	cycling	c-y-c-l-i-n-g	diving	d-i-v-i-n-g	volleyball	v-o-l-l-e-y-b-a-l-l	boxing	b-o-x-i-n-g	baseball	b-a-s-e-b-a-l-l	golf	g-o-l-f	football	f-o-o-t-b-a-l-l	bowling	b-o-w-l-i-n-g	table tennis	t-a-b-l-e t-e-n-n-i-s	swimming	s-w-i-m-m-i-n-g	aerobics	a-e-r-o-b-i-c-s	canoeing	c-a-n-o-e-i-n-g	karate	k-a-r-a-t-e	judo	j-u-d-o	yoga	y-o-g-a	Play +	ชื่อกีฬา ที่มีลักษณะเป็นทรงกลม	Go +	ชื่อกีฬาที่ลงท้ายด้วย -ing	Do +	ชื่อกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยในการเล่น	Play	tennis volleyball basketball rugby baseball golf football table tennis	Do	aerobics karate judo yoga	Go	cycling diving boxing bowling swimming canoeing skating			
tennis	t-e-n-n-i-s	cycling	c-y-c-l-i-n-g																																													
diving	d-i-v-i-n-g	volleyball	v-o-l-l-e-y-b-a-l-l																																													
boxing	b-o-x-i-n-g	baseball	b-a-s-e-b-a-l-l																																													
golf	g-o-l-f	football	f-o-o-t-b-a-l-l																																													
bowling	b-o-w-l-i-n-g	table tennis	t-a-b-l-e t-e-n-n-i-s																																													
swimming	s-w-i-m-m-i-n-g	aerobics	a-e-r-o-b-i-c-s																																													
canoeing	c-a-n-o-e-i-n-g	karate	k-a-r-a-t-e																																													
judo	j-u-d-o	yoga	y-o-g-a																																													
Play +	ชื่อกีฬา ที่มีลักษณะเป็นทรงกลม																																															
Go +	ชื่อกีฬาที่ลงท้ายด้วย -ing																																															
Do +	ชื่อกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยในการเล่น																																															
Play	tennis volleyball basketball rugby baseball golf football table tennis																																															
Do	aerobics karate judo yoga																																															
Go	cycling diving boxing bowling swimming canoeing skating																																															
3	<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถ ประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 (โดยดูจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ</p> <p>2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากกรนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิก</p>																																															

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	<p>คนใดคนหนึ่งของกลุ่ม ออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้</p> <p>3. ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกหัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Sport ชุดที่ 2 เรื่อง My Favorite Sport ซึ่งจัดทำโดย.....นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่มแล้วศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกหัดทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (My Favorite sport) ซึ่งเป็นการจับคู่คำศัพท์และรูปภาพเกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกาย พร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครู ชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>4. นักเรียนทำใบงานที่ 2 (What kind of sport do you like?) ซึ่งเป็น การตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายในแบบฝึกหัดทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง sport ชุดที่ 2 ซึ่งจัดทำโดย.....</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน</p> <p>6. เลขานุการนำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์)</p>			
4	<p>ขั้นสรุป และอภิปรายผล</p> <p>1. ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ</p> <p>2. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Music				
1	<p>ขั้นเตรียมความพร้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน เรื่อง My favorite music เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นครูประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนบอกชนิดของเครื่องดนตรีที่นักเรียนชอบหรือรู้จักมาคนละ 1 ชื่อ T : Name one of the types of musical equipment do you like or know. S : Drums, Violin, Piano, Guitar etc. โดยครูอนุญาตให้นักเรียนพูดเป็นภาษาไทยได้หากไม่ทราบชื่อเครื่องดนตรีนั้นเป็นภาษาอังกฤษแต่ครูพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษและครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกคำศัพท์เกี่ยวกับดนตรีและสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสม 			
2	<p>ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูชูป้ายเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ เช่น Bass drum, Drums, Violin, Piano, Guitar ให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ที่ละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และทีละคน ครูเริ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยประโยคคำถาม What kind of musical equipment do you like? โดยถ้านักเรียนตอบไม่ได้ครูอาจจะครูรูปภาพเครื่องดนตรีแล้วให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูถามเป็นชื่อเครื่องดนตรีนั้นๆก็ได้ เช่น I like Piano. ครูฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทของดนตรีในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวกับ การถามความชื่นชอบในประเภทของดนตรีลงในสมุด ได้แก่ T : Name one of the types of music you like or know. S : Pop, rock, country, folk, etc. 			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
3	<p>3 ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน แบบคละความสามารถประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 (โดยดูจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ 2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้ 3. ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง ชุดที่ 3 เรื่อง My Favorite Music ซึ่งจัดทำโดย.....นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่ม แล้วศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (My Favorite Music) ซึ่งเป็นการจับคู่คำศัพท์และรูปภาพเกี่ยวกับเครื่องดนตรีและประเภทของดนตรี พร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครูชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุดและให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร 4. นักเรียนทำใบงานที่ 2 (What kind of musical do you like?) ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารในแบบฝึกทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Music ชุดที่ 3 ซึ่งจัดทำโดย..... 5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน 6. เลขานุการนำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์) 			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4	<p>ขั้นสรุป และอภิปรายผล</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ 			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animal				
1	<p>ขั้นเตรียมความพร้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร-ก่อนเรียน เรื่อง At the zoo เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นครูประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยนำภาพเกี่ยวกับฟาร์มและสัตว์มาให้ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าในภาพนั้นมีอะไรบ้าง หรือครูอาจจะสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ประโยคคำถามดังนี้ T : Look at a picture. What do you see in a picture? S : Tree , grass , cow ,etc. โดยครูอนุญาตให้นักเรียนพูดเป็นภาษาไทยได้หากไม่ทราบชื่อคำศัพท์ นั้นเป็นภาษาอังกฤษแต่ครูพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษและครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทุกคน ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกคำศัพท์เกี่ยวกับดนตรี และสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสม 			
2	<p>ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนดูภาพที่ครูเตรียมมาแล้วให้นักเรียนชี้ภาพสัตว์ที่นักเรียนรู้จัก พร้อมออกเสียงคำศัพท์ เช่น dog, cat, bird, fish จากนั้นครูชี้ภาพวัว และ ม้า สิงโต ลิง และเพนกวิน พร้อมออกเสียงคำศัพท์ cow, sheep, horse, lion, monkey, penguin ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามหลายๆ ครั้ง จากนั้นครูสุ่มเรียกอาสาสมัครออกมาแสดงท่าทาง หรือเลียนเสียงสัตว์ดังกล่าว แล้วให้เพื่อนๆ บอกชื่อสัตว์ที่นักเรียนเลียนแบบ ครูฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับประเภทของสัตว์ สิ่งมีชีวิตต่างๆ และพืชที่พบในสวนสัตว์ลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวกับการถามความชื่นชอบในประเภทของสิ่งมีชีวิตและพืชต่างๆ ในสมุด 			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	3. ครูเขียนโครงสร้างประโยค It's a/an ... และ They're ... บนกระดาน จากนั้นครูชี้ภาพที่ติดบนกระดานแล้วถามว่า What's this? เมื่อนักเรียนตอบคำถาม ครูเขียนคำตอบโดยใช้โครงสร้าง It is a / an ... และ They are.....			
3	<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <ol style="list-style-type: none"> แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 (โดยดูจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่ม ออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้ ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง ชุดที่ 4 เรื่อง At the zoo ซึ่งจัดทำโดย..... นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่มแล้วศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะ และขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (On the farm) ซึ่งเป็นการจับคู่คำศัพท์และรูปภาพเกี่ยวกับเครื่องดนตรีและประเภทของดนตรี พร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครูชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุดและให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร นักเรียนทำใบงานที่ 2 (Who am I ?) ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารในแบบฝึกทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Animals ชุดที่ 4 ซึ่งจัดทำ โดย..... ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน 			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	6. เลขานุการนำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์)			
4	<p>ขั้นสรุป และอภิปรายผล</p> <p>1. ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ</p> <p>2. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Occupation				
1	<p>ขั้นการนำเข้าสู่การแสดง</p> <p>1. นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน เรื่อง My favorite Occupation เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นครูประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน</p> <p>2. ครูนำเข้าสูบทเรียนโดยให้นักเรียนอ่านและร้องเพลง Ten Jobs in my dream ตามครูและมีกรร้องด้วยตนเอง</p> <p>3. ครูถามนักเรียนหลังจากร้องเพลงจบแล้วว่ารู้คำศัพท์และความหมายคำศัพท์ใดบ้างจากในเพลง (What do you know about this song? What this song about? How many jobs are in this song? Tell me the job that you know from this song.) โดยครูอนุญาตให้นักเรียนพูดเป็นภาษาไทยได้หากไม่ทราบประโยคนั้นเป็นภาษาอังกฤษ แต่ครูพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษและครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน</p> <p>4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกคำศัพท์เกี่ยวกับดนตรีและสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสม</p>			
2	<p>ขั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา</p> <p>1. ครูนำเสนอประโยคคำถามเกี่ยวกับอาชีพ โดยครูสุ่มถามนักเรียนทีละคนด้วยประโยคคำถาม ดังนี้</p> <p>T : What work do you do?</p> <p>S : I am a student.</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	<p>2. ครูเสนอบัตรภาพอาชีพ a nurse, a doctor, a seller, a carpenter, a policeman, a bus driver, a teacher, a barber, a fireman, a postman, a fisherman ทีละภาพพร้อมประโยค</p> <p>T : What work does he / she do?</p> <p>S : He /She is a doctor.</p> <p>3. ครูเสนอบัตรคำเกี่ยวกับอาชีพ a nurse, a doctor, a seller, a carpenter, a policeman, a bus driver, a teacher, a barber, a fireman, a postman, a fisherman พร้อมกับให้นักเรียนออกเสียงตามทีละคำตามหลักการออกเสียงหนักเบาของคำนั้น ๆ</p> <p>4. ครูขออาสาสมัคร 10 คน ออกมาแสดงท่าทางอาชีพต่าง ๆ ให้เพื่อนทาย เช่น คนที่ 1</p> <p>T : What work does she do?</p> <p>S : She is a nurse.</p> <p>T : That's right. She is a nurse</p>			
3	<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ</p> <p>1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 (โดยดูจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ</p> <p>2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่ม ออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้</p> <p>3. ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Occupation ชุดที่ 3 เรื่อง what is your Occupation ซึ่งจัดทำโดย.....นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่ม แล้วศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (what is your Occupation) ซึ่งเป็นการจับคู่ คำศัพท์และรูปภาพเกี่ยวกับอาชีพและการประกอบอาชีพ พร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครูชมเชยนักเรียนที่ทำ</p>			

ขั้นตอน	เนื้อหาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	<p>คะแนนได้สูงที่สุดและให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>4. นักเรียนทำใบงานที่ 2 (What do you do?) ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารในแบบฝึกทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Occupation ชุดที่ 3 ซึ่งจัดทำโดย.....</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน</p> <p>6. เลขาฯ นำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์)</p>			
4	<p>ขั้นสรุป และอภิปรายผล</p> <p>1. ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ</p> <p>2. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>			

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พร้อมทั้งความถูกต้องของคำและภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะแก้ไขให้ดีขึ้น โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์					
1.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
1.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและเจตคติ					
1.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ					
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหามีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน					
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					
2.3 เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
2.4 กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา					
3. กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน					
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
4. การวัดและประเมินผล					
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 เกณฑ์การประเมินผลสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน					
4.4 ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					
5. ระยะเวลา					

ข้อเสนอแนะ

ด้านเนื้อหาสาระ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....

ด้านการวัดและประเมินผล.....

ด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ).....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้มีการทดสอบก่อนเรียน การนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหาและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสม					
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการชูป้ายภาพให้ดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ที่ละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม					
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการชูป้ายภาพบทสนทนาแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามจากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล					
4. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยค					
5. นักเรียนมีความพึงพอใจในการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คนแบบคละความสามารถ					
6. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการทำใบงาน ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการเขียน					
7. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการตรวจใบงานกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลย					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
8. นักเรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการรายงานผลคะแนน พร้อม แก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ					
9. นักเรียนมีความพึงพอใจในการชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย					
10. นักเรียนมีความพึงพอใจในการสรุปและอภิปรายผลการจัด กิจกรรมการเรียนรู้					
11. นักเรียนมีความพึงพอใจในขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนทำให้นักเรียน เข้าใจง่ายมากขึ้น					
12. นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดให้นักเรียนในกลุ่มมีความรัก ความสามัคคี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน					
13. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ที่เรียนมากขึ้น					
14. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้า แสดงออก					
15. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบวัดสถานการณ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ก่อนเรียน - หลังเรียน

คำชี้แจง

1. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบสถานการณ์ มีทั้งหมด 5 สถานการณ์
2. ให้นักเรียนจับคู่แล้วเลือกสถานการณ์มา 1 สถานการณ์ เพื่อสนทนา

Dialog 1

At the restaurant.

A : May I take your order?

B : Yes. I'd like the chicken and a side order of corn.

A : And what would you like to drink?

B : I'd like a cup of coffee, please.

A : You have ordered the chicken, a side order of corn and a cup of coffee.

B : That's right.

A : Thank you. Your order will be ready soon.

Dialog 2

At the school.

A : What sport do you like to play?

B : I prefer badminton to any other games

A : How long have you playing it?

B : I have been playing for 5 years.

A : May I join you?

B : Of course. Come and join us, please.

A : Great! Let play it now.

Dialog 3

At the school.

A : What kind of music do you like?

B : I like the pop a lot.

A : Do you play any instruments?

B : I can play the guitar.

A : Who is teaching you to play the guitar?

B : My brother is teaching me to play the guitar.

Dialog 4 animal

At the zoo.

A : What animals do you like?

B : I like horses.

A : Why do you like horse?

B : I like horses because we can ride them to anywhere we want.

B : What animals do you like?

A : I like fish and elephants.

B : Why do you like fish and elephants?

A : I like fish because they have many beautiful colors. And I like elephants because they can help people work and we can see elephants' funny shows.

Dialog 5*At the school.*

A : What do you do for a living?

B : I am an English teacher.

A : Where do you teach?

B : At Mahasarakham school.

A : How many years have you worked?

B : About 10 years.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็นบางส่วน
	4	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	5	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	6	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ครูผู้ประเมิน .....

คำชี้แจง : กำหนดให้ผู้ประเมินให้คะแนนระดับความสามารถที่ตรงกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์แสดงระดับความสามารถ ดังนี้

รายชื่อ นักเรียน	ความคล่องแคล่ว						ความเข้าใจง่าย						ปริมาณการสื่อสาร						คุณภาพของการสื่อสาร						ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	
1.																									
2.																									
3.																									
4.																									
5.																									
6.																									
7.																									

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

รหัสวิชา พต21001

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน.....กศน.อำเภอลำทะเมนชัย

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	
มาตรฐาน ต 1.1	เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
มาตรฐาน ต 1.2	มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรฐาน ต 1.3	นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	
ต 1.1 ม.2/3	ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
ต 1.2 ม.2/1	สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม
ต 1.2 ม.2/4	พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้โดยการฝึกทักษะการอ่าน และเขียน คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารประเภทต่างๆ หรือการสั่งอาหารในร้านอาหารเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะการอ่านและเขียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนควรทราบไปจนกระทั่งขั้นที่ยากขึ้น มีการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ครบทุกด้านอย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรม ทำให้สื่อสารได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การใช้ ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง ตลอดจนเป็นพื้นฐานใน การศึกษาในระดับสูงต่อไป

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารและการสั่งอาหารในร้านอาหารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3.2 จุดประสงค์นำทาง

3.2.1 ด้านความรู้

3.2.1.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้อง

3.2.1.2 นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับการสั่งเมนูอาหารได้ถูกต้อง

3.2.2 ด้านทักษะกระบวนการ

3.2.2.1 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

3.2.2.2 นักเรียนสามารถอ่านและแปลความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษาและประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้อง

3.2.2.3 นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้อง

3.2.2.4 นักเรียนสามารถใช้ประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องและเหมาะสม

3.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.3.1 นักเรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

3.3.2 นักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจปฏิบัติงาน

3.3.3 นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออก

3.3.4 นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน แสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

3.3.5 นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 คำศัพท์และสำนวนภาษา (Vocabulary / Expression)

- buffet (n.) : a meal at which people serve themselves from a table and then stand or sit somewhere else to eat. (อาหารที่จัดวางรวมไว้ที่โต๊ะกลางให้ผู้รับประทานไปตักแบ่งเอง)

- pizza (n.) : an Italian dish consisting of a flat round bread base with cheese, tomatoes, vegetables, meat, etc. (พิซซ่า)

- sandwich (n.) : two slices of bread, often spread with butter, with a layer of meat, cheese, etc. between them (แซนด์วิช)

- salad (n.) : a mixture of raw vegetables such as lettuce, tomato and cucumber usually served with other food as part of a meal (สลัด, ยำ, อาหารที่เครื่องปรุงส่วนใหญ่เป็นผัก)

- hot dog (n.) : a hot sausage served in a long bread roll (ไส้กรอกยาวสอดในขนมปังก้อนยาว)

- hamburger (n.) : finely chopped beef made into a flat round shape that is then fried, often served in a bread roll (แฮมเบอร์เกอร์)

4.2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Functions and language)

- What would you like to have? : คุณจะทานอะไรดีค่ะ / ครับ

- Would you like to order now? : คุณจะสั่งอาหารตอนนี้เลยไหมค่ะ / ครับ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

5.1 ชั้นเตรียมความพร้อม (20 นาที)

5.1.1 นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร-ก่อนเรียน เรื่อง What kind of food do you like? เพื่อประเมินความรู้เดิมของนักเรียนจากนั้นประเมินทักษะและบันทึกคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน

5.1.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอาหาร โดยครูบอกนักเรียนว่า “I have bread for breakfast.” แล้วสุ่มถามนักเรียนคนหนึ่งว่า What do you have for breakfast? แล้วให้นักเรียนคนที่ตอบคำถามครูเรียกเพื่อนในชั้นเรียนพร้อมกับตั้งคำถามเหมือนที่ครูถามให้เพื่อนคนอื่นๆ ทำเช่นนี้ต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เช่น

T: I have bread for breakfast. What do you have for breakfast?

S1: I have fried rice, What do you have for breakfast, (ชื่อนักเรียน)

S2: I have two sandwiches.

โดยครูอนุญาตให้นักเรียนพูดเป็นภาษาไทยได้หากไม่ทราบชื่อเมนูอาหารเป็นภาษาอังกฤษแต่ครูพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษ และครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน

5.1.3 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบชั่วโมงนี้แล้วนักเรียนจะสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาเพื่อบอกเมนูอาหารและสั่งอาหารได้ถูกต้องและเหมาะสม

5.2 ชั้นการให้ข้อมูลเนื้อหาด้านภาษา (20 นาที)

5.2.1 ครูชูป้ายภาพเมนูอาหารต่าง ๆ เช่น pizza, sandwich, salad, hot dog, hamburger ให้นักเรียนดูแล้วครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และทีละคน

5.2.2 ครูชูป้ายภาพบทสนทนาการสั่งอาหารแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม What kind of food do you like? จากนั้นเริ่มสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูชูภาพเมนูอาหารให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียน ตอบคำถามที่ครูถามเป็นชื่อของเมนูอาหารนั้นๆ

5.2.3 ครูฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เมนูอาหารลงในสมุดและเขียนโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการสั่งอาหารลงในสมุด ได้แก่

- What kind of food do you like? : คุณชอบทานอาหารชนิดใด
- What would you like to have? : คุณจะทานอะไรดีค่ะ / ครับ
- Would you like to order now? : คุณจะสั่งอาหารตอนนี้เลยไหมค่ะ / ครับ

5.3 ชั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (60 นาที)

5.3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 (โดยดูจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน) จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ

5.3.2 ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้ นักเรียนทุกคนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้วครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่ม ออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถามได้

5.3.3 ประธานแต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Food ชุดที่ 1 เรื่อง My Favorite Food ซึ่งจัดทำโดย..... นำไปแจกให้สมาชิกในกลุ่ม แล้วศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะและขั้นตอนการเรียนรู้ให้เข้าใจ จากนั้นทำใบงานที่ 1 (My Favorite Food) ซึ่งเป็นการจับคู่คำศัพท์และรูปภาพเกี่ยวกับเมนูอาหารพร้อมบทสนทนาภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์ เมื่อทำใบงานที่ 1 เสร็จแล้วครูให้นักเรียน เปลี่ยนกันตรวจคำตอบโดยครูย้ำเรื่องความซื่อสัตย์ ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบร่วมกัน จากนั้นครูชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยด้วยความเป็นกัลยาณมิตร

5.3.4 นักเรียนทำใบงานที่ 2 (What kind of food do you like?) ซึ่งเป็นการตรวจสอบการตอบคำถามและการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารในแบบฝึกทักษะการเขียนและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Food ชุดที่ 2 ซึ่งจัดทำโดย.....

5.3.5 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่นโดยสลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ จนครบทุกข้อ หรือโดยการเฉลยจากใบเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 ครูเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการตรวจงานของเพื่อน

5.3.6 เลขานุการนำคะแนนที่ได้ของสมาชิกแต่ละคนมาบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย บันทึกคะแนนเฉลี่ยลงในแบบบันทึกคะแนน (ในระหว่างที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมครูคอยดูแล ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งประเมินด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์)

5.4 ชั้นสรุป และอภิปรายผลการแสดง (20 นาที)

5.4.1 ให้นักเรียนส่งใบงานคืน และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลคะแนน พร้อมแก้ไขคำที่กลุ่มเขียนผิดให้เพื่อนๆ ในชั้นรับทราบ

5.4.2 ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย พร้อมสรุปและอภิปรายผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้

6.1 บัตรคำศัพท์ (Word Card)

6.2 บัตรภาพ (Picture Card)

6.3 ใบงานที่ 1 (My Favorite Food)

6.4 ใบงานที่ 2 (What kind of food do you like?)

7. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดผล		การประเมินผล
	เครื่องมือ	วิธีการวัด	
ด้านความรู้(K) 1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างประโยคเกี่ยวกับอาหารได้ถูกต้อง	1. แบบทดสอบทักษะก่อนเรียน 2. ใบงานที่ 1 3. ใบงานที่ 2	1. แบบวัดทักษะก่อนเรียน 2. ตรวจใบงานที่ 1 3. ตรวจใบงานที่ 2	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70
ด้านทักษะกระบวนการ (P) 1. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ 2. นักเรียนสามารถอ่านและแปลความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารได้ถูกต้อง	แบบประเมินการทำงานและการทำกิจกรรม	ประเมินจากการทำกิจกรรม	นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดผล		การประเมินผล
	เครื่องมือ	วิธีการวัด	
3. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับเมนูอาหารได้ ถูกต้อง 4. นักเรียนสามารถใช้ประโยคเกี่ยวกับ เมนูอาหารในการสื่อสารใน ชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. นักเรียนมีความรับผิดชอบ 2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและ ตั้งใจปฏิบัติงาน 3. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก 4. นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน แสวงหา ความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม 	สังเกตพฤติกรรม นักเรียนเป็นกลุ่ม	นักเรียนมีผลการ ประเมินอยู่ใน ระดับดีขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มที่.....ศึกษาในหัวข้อเรื่อง .....

วันที่ทำการประเมิน.....

สมาชิกกลุ่มประกอบด้วย

1..... เลขที่.....

2..... เลขที่.....

3..... เลขที่.....

4..... เลขที่.....

5..... เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างปฏิบัติการทดลอง แล้วขีด ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม			
2	ความร่วมมือกันทำงาน			
3	การแสดงความคิดเห็น			
4	การรับฟังความคิดเห็น			
5	สามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน			
รวม				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินในการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม มีดังนี้

คะแนน 12 - 15 ดีมาก

คะแนน 8 - 11 ดี

ต่ำกว่า 8 ควรปรับปรุง

มีเกณฑ์ให้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ

รายการ	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การแบ่งหน้าที่กัน อย่างเหมาะสม	มีการแบ่งหน้าที่กันอย่าง เหมาะสมให้กับสมาชิก ภายในกลุ่มตาม ความสามารถอย่าง สม่ำเสมอ	มีการแบ่งหน้าที่กัน อย่างเหมาะสมให้กับ สมาชิกภายในกลุ่มตาม ความสามารถบ่อยครั้ง	มีการแบ่งหน้าที่กันอย่าง เหมาะสมให้กับสมาชิก ภายในกลุ่มตาม ความสามารถบางครั้ง
2. ความร่วมมือกันทำงาน	มีความร่วมมือกันทำงาน กับสมาชิกภายในกลุ่ม อย่างสม่ำเสมอ	มีความร่วมมือกัน ทำงานกับสมาชิก ภายในกลุ่มบ่อยครั้ง	มีความร่วมมือกันทำงาน กับสมาชิกภายในกลุ่ม บางครั้ง
3. การแสดงความคิดเห็น	มีการแสดงความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ภายในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ	มีการแสดงความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้กันภายในกลุ่ม บ่อยครั้ง	มีการแสดงความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ภายในกลุ่มบางครั้ง
4. การรับฟังความคิดเห็น	มีการรับฟังความคิดเห็นใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ภายในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ	การรับฟังความคิดเห็น ในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กันภายในกลุ่ม บ่อยครั้ง	การรับฟังความคิดเห็นใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ภายในกลุ่มบางครั้ง
5. สามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน	ความสามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือกันในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ภายใน กลุ่มอย่างสม่ำเสมอ	ความสามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือกันในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ภายในกลุ่มบ่อยครั้ง	ความสามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือกันในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ภายใน กลุ่มบางครั้ง

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1 ผลการประเมินด้านทักษะฯ

ระดับดี จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ระดับพอใช้ จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ระดับปรับปรุง จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระดับดี จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ระดับพอใช้ จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ระดับปรับปรุง จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. ปัญหา/อุปสรรค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

.....

.....

.....

4. การปรับปรุงแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แบบบันทึกคะแนนก่อนเรียน

แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1

เรื่อง What kind of food do you like?

วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา พต 21001

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เลขที่	คะแนน (10)	เลขที่	คะแนน (10)
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	
รวม :			
เฉลี่ย :			
SD :			
ร้อยละ :			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบบันทึกคะแนนใบงานที่ 1 และ 2

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 เรื่อง My Favorite Food วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา..... ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น

เลขที่	แบบบันทึกคะแนน		รวม (20)	หมายเหตุ
	ใบงานที่ 1 (10)	ใบงานที่ 2 (10)		
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				

เลขที่	แบบบันทึกคะแนน		รวม (20)	หมายเหตุ
	ใบงานที่ 1 (10)	ใบงานที่ 2 (10)		
20				
รวม				
เฉลี่ย				
S.D.				
ร้อยละ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

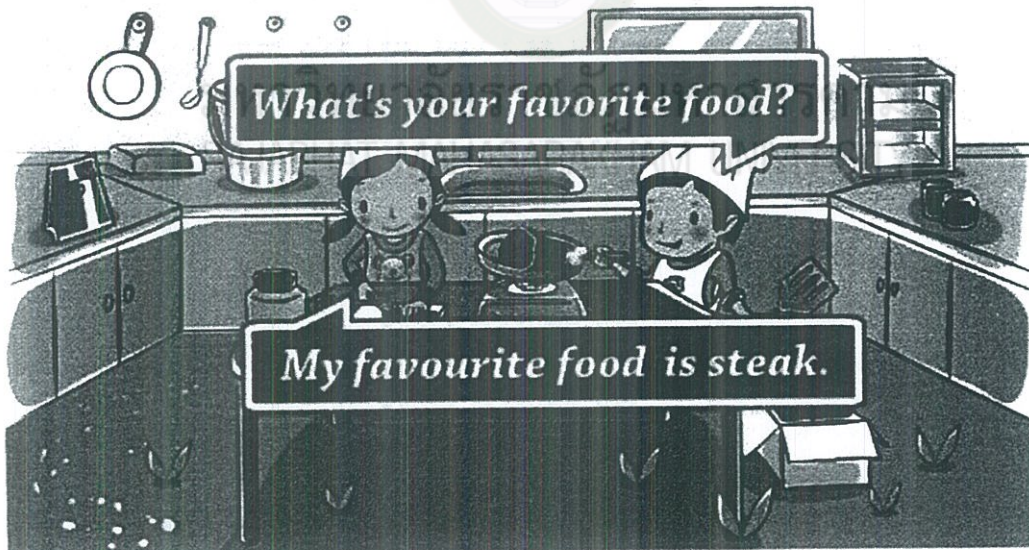
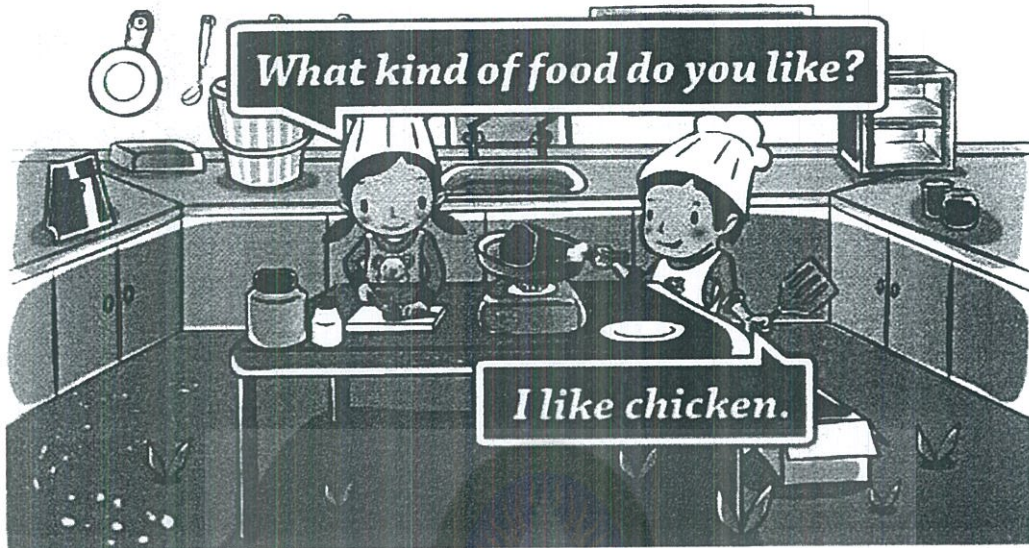
(.....)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

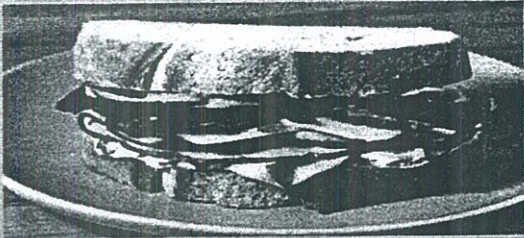

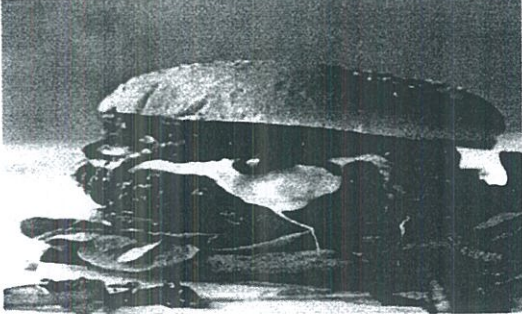
ภาพประกอบกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

What kind of food do you like?

คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเมนูอาหาร

pizza	
sandwich	
salad	
hot dog	
hamburger	

ใบงานที่ 1

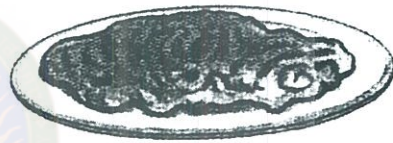
My Favorite food

Direction : Read the sentences and fill the words to complete the sentences.

omelet	Spaghetti	Salad	fried egg
hamburger	fried rice	noodles	Soup
ric	Curry	butter	

1. I like to eat some.....for dinner.

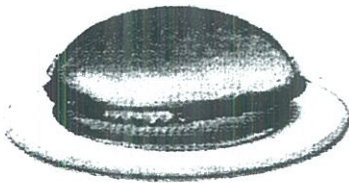
2. I like to have some.....

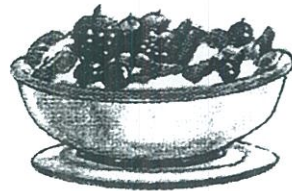
3. I like to eat.....

4. My breakfast is.....

5. My brother likes.....very much.

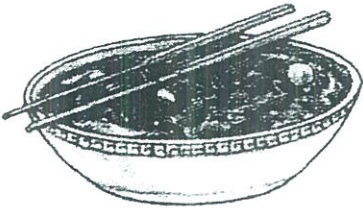
6. My mother likes to eat .....

7. I like to eat .....for lunch

8. He doesn't like .....

9. Students like to have .....at school.

10. Thai people eat .....

บทสนทนา My Favorite food

A : What kind of food do you like?

B : I like chicken.

B : What's your favorite food?

A : My favorite food is steak.

B : what steak do you like?

A : I like well-done steak.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบงานที่ 2

What kind of food do you like?

At the restaurant.

Ken : Let's have lunch here. 1 _____ .

Mom : OK. Fast food is good for a hungry boy.

Waiter : Good afternoon 2 _____ .

Ken : Yes. Please give me a large hamburger and spaghetti.

Waiter : 3 _____ , Madame?

Mom : 4 _____ mixed fruit salad.

Waiter : Yes, a large hamburger, spaghetti and mixed fruit salad 5 _____ .

Ken : A big bottle of coke.

Mom : Coke's not good for your health 6 _____ .

Waiter : 7 _____ .

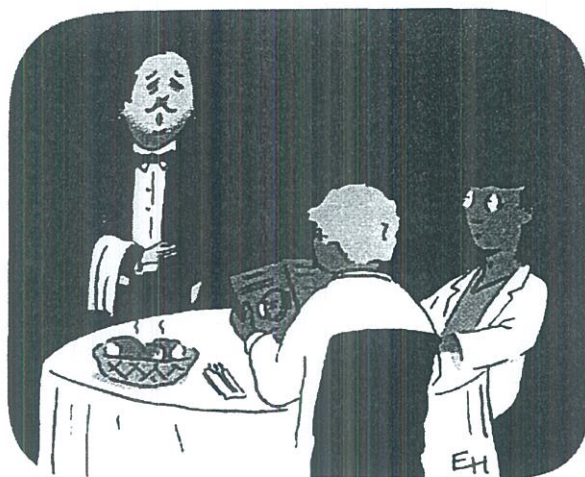

*****

1. a. I'm thirsty   b. I'm tired
c. I'm hungry   d. I'm busy
2. a. What do you want ?
b. Would you like to have a drink ?
c. How are you ?
d. May I have your order, please ?
3. a. What about the drinks?
b. What would you like to have?
c. Do you like salad?
d. I give you salad.

4. a. I don't want.   b. I'd like.
c. I don't like.   d. May I have.
5. a. Do you want a drink ?
b. What about dessert ?
c. What would you like to drink ?
d. Would you like some water ?
6. a. beer, please   b. Pepsi, please
c. tea, please   d. milk, please
7. a. Hang on.   b. Just a moment.
c. I come back later.   d. Can you wait ?
8. What food does Ken like to eat?
a. Hamburger   b. Coffee
c. Fruit salad   d. Soup
9. What drink does Ken like to drink?
a. Water   b. Whisky
c. Beer   d. Coke
10. Which is good for health?
a. Coffee   b. Milk
c. Whisky   d. Beer

บทสนทนา What kind of food do you like?

A: What kind of food do you enjoy eating?

B : I mostly like to eat homemade food that includes rice, fish, bread, vegetables, curry, sweetmeats, noodles, salads and cheese. Among restaurant and street food, I love to eat pizza, sandwiches, hamburger, fish, fish taco, french fries, and of course, different types of ice-creams.

B : What are some kinds of food you never eat? Why?

A : I have tried a few food items and dishes once or twice and then never tried them again since I did not like them at all. Food items that are on my "not-preferable-list" are bread rolls, banana pudding, kachumbari, chicken bog and steak and kidney pie. In fact, I did not like the taste of these items when I first tried them. Ever since those items are on my dislike list and I never order or prepare them.

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสนทนากับครูผู้สอนด้วยบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนเรียน

Teacher : What kind of food do you enjoy eating?

Student : I mostly like to eat homemade food that includes rice, fish, bread, vegetables, curry, sweetmeats, noodles, salads and cheese. Among restaurant and street food, I love to eat pizza, sandwiches, hamburger, fish, fish taco, french fries, and of course, different types of ice-creams.

Teacher : What are some kinds of food you never eat? Why?

Student : I have tried a few food items and dishes once or twice and then never tried them again since I did not like them at all. Food items that are on my "not-preferable-list" are bread rolls, banana pudding, kachumbari, chicken bog and steak and kidney pie. In fact, I did not like the taste of these items when I first tried them. Ever since those items are on my dislike list and I never order or prepare them.

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร-ก่อนเรียน

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องแคล่ว	1	พูดไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
	2	พูดค่อนข้างไม่เป็นธรรมชาติ หยุดชะงักบ่อย ตะกุกตะกักไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
	3	พูดเป็นธรรมชาติเล็กน้อย หยุดชะงักและตะกุกตะกักเป็นบางครั้ง
	4	พูดค่อนข้างเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้
	5	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ แต่ไม่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	6	พูดเป็นธรรมชาติ มีความราบรื่น สามารถเข้าใจได้ง่าย และใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
ความเข้าใจง่าย	1	ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
	2	เข้าใจเป็นบางคำ ไม่สามารถปะติดปะต่อได้
	3	เข้าใจเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	4	เข้าใจเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ
	5	เข้าใจเกือบทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
	6	เข้าใจทั้งหมดที่ผู้พูดกล่าวถึง
ปริมาณการสื่อสาร	1	ไม่สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้
	2	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
	3	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เป็นบางครั้ง
	4	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้พอประมาณ
	5	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เกือบทั้งหมด
	6	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
คุณภาพของการสื่อสาร	1	สื่อสารไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	2	สื่อสารตามโครงสร้างประโยคได้น้อยมาก
	3	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเป็นบางส่วน
	4	สื่อสารได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีผิดบ้างเล็กน้อย
	5	สื่อสารได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเกือบทั้งหมด
	6	สื่อสารถูกต้องตามโครงสร้างประโยคทั้งหมด

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1 ความเหมาะสมของการพัฒนากิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการ
การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	$\bar{x}$	S.D.
1. จุดประสงค์						4.60	0.51
1.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน ครอบคลุม เนื้อหาสาระ	5	5	5	4	5	4.80	0.45
1.2 พัฒนาผู้เรียนด้านความรู้ทักษะ กระบวนการและเจตคติ	4	5	4	5	4	4.40	0.55
1.3 จุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	5	4	4.60	0.55
2. เนื้อหา						4.25	0.64
2.1 เนื้อหามีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และ สัมพันธ์กัน	4	5	4	4	5	4.40	0.55
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	3	4	5	5	5	4.40	0.89
2.3 เนื้อหาเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	3	4	4	4	4.00	0.71
2.4 กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา	4	4	5	4	4	4.20	0.45
3. กิจกรรมการเรียนรู้						4.35	0.75
3.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	5	4.60	0.55
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและ สามารถปฏิบัติได้จริง	3	5	4	5	5	4.40	0.89
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะของ ผู้เรียน	4	5	5	3	4	4.20	0.84
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ จากการปฏิบัติจริง	5	5	3	4	4	4.20	0.84

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	$\bar{x}$	S.D.
4. การวัดและประเมินผล						4.40	0.50
4.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.60	0.55
4.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55
4.3 เกณฑ์การประเมินผลสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4	4	4	5	4	4.20	0.45
4.4 ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	5	4	4	5	4	4.40	0.55
5. ระยะเวลา						4.60	0.55
5.1 ความเหมาะสมของระยะเวลากับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55
โดยรวม						4.40	0.61

ตารางที่ ข.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E ₁)	50	20	40.4	2.85	80.80
ด้านผลลัพธ์ (E ₂)	30	20	25.3	1.72	84.33

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ (E₁/ E₂) เท่ากับ 80.80/84.33

ตารางที่ ข.3 เปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	16.30	3.38	11.99	.000***
หลังเรียน	20	25.30	1.71		

ตารางที่ ข.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

คน/ข้อ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15
คนที่ 1	4	5	3	3	5	4	5	4	3	5	4	4	3	4	5
คนที่ 2	4	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	5	5	5	5
คนที่ 3	4	5	4	4	5	4	4	4	5	4	3	4	4	3	3
คนที่ 4	4	4	4	4	4	5	4	4	3	4	4	5	5	3	3
คนที่ 5	4	3	5	5	5	4	4	5	5	4	4	5	5	4	4
คนที่ 6	4	4	4	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4
คนที่ 7	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	5	5	3	4	4
คนที่ 8	4	5	5	5	4	3	4	5	5	5	4	4	3	3	4
คนที่ 9	5	5	5	5	4	3	4	5	3	3	5	5	4	4	5
คนที่ 10	4	5	4	3	4	4	5	4	4	4	5	4	5	5	5
คนที่ 11	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	4
คนที่ 12	4	4	4	3	4	5	4	4	4	4	5	4	3	4	5
คนที่ 13	5	4	5	5	4	4	5	3	5	5	5	4	3	4	5
คนที่ 14	4	5	5	5	4	4	5	4	4	5	3	4	4	5	4
คนที่ 15	4	5	5	4	4	4	5	4	4	4	5	5	5	4	5
คนที่ 16	4	3	4	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4
คนที่ 17	4	4	5	4	4	3	4	3	4	4	3	5	4	4	5
คนที่ 18	5	5	4	4	5	5	4	4	5	5	3	4	4	4	4
คนที่ 19	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4
คนที่ 20	4	4	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	5

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

คนที/ ข้อ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15
$\bar{x}$ รายข้อ	4.25	4.30	4.40	4.35	4.35	4.20	4.40	4.25	4.25	4.30	4.25	4.55	4.15	4.10	4.35
S.D. รายข้อ	0.44	0.66	0.60	0.75	0.49	0.70	0.50	0.64	0.72	0.66	0.79	0.51	0.88	0.72	0.67
$\bar{x}$ รวม	4.30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
S.D. รวม	0.65	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๓๔๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางสังวาล ศรีทาป

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็น อย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณฎาพัณณ์ จันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๐-๘๘๕๖๔๑๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางสาวเสาวลักษณ์ จงแม่กลาง

ด้วย นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็น อย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณญาทัศนีย์ จันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๐-๙๕๕๖๔๓๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางเมทินี ก้ายแก้ว

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณฎาพัคณ์ จันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๕-๓๕๕๖๕๓๕

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางสาวสุวิมล สุทธิมงคล

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
 ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณญาพัชนี ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๐-๓๘๕๖๕๓๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางสาวสุภาพร จนเจริญวรรธ

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณภรต์พัฒนา ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๐-๓๘๕๖๕๑๕

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางอัญชลี สืบสันเทียะ

ด้วย นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (กศม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอขออนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการไต่ถาม สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิ่นพาพิณณ์ ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๓๔๕๖๖๔๓๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นางสาวบุญส่ง บุญทศ

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิ่นญาพัชนี จันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๓๐-๓๘๕๖๕๓๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์

ที่ ศศ.ว.๐๐๒๗/๒๕๖๓

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ เขจรภักดิ์

นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุ วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวปิณฎพัทธ์ ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์

ที่ ศศ.ว.๐๐๒๗/๒๕๖๓

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณี ชูกระเดื่อง

นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การส่งเสริมทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุ วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวปัญญาพัฒน์ ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภฤตยา สุขประเสริฐ

ด้วย นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (กศม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณญาพัณณ์ ชินทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาราชการแทนคณบดี
ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
โทรศัพท์ ๐๘๐-๓๘๕๖๕๖๕๔

ที่ อว ๐๖๓๘๘.๐๒/๐๕๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทะเมนชัย

ด้วย นางสาวเพ็ญญา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลในโรงเรียนของท่าน เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการวิจัย โดยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม จะควบคุมดูแลนักศึกษาให้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมิให้ส่งผลกระทบต่อ ผู้ให้ข้อมูลและ ต้นสังกัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็น อย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิ่นญาพัฒน์ ชันทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๐-๓๕๕๖๖๗๓๔

ที่ อว ๐๖๓๔.๐๒/ว.๐๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภฤตยา สุขประเสริฐ

ด้วย นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การส่งเสริมทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการทำวิทยานิพนธ์

- เพื่อ
- ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านหลักสูตรและการสอน
  - ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้านเนื้อหา
  - ตรวจสอบความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
  - เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล และให้สัมภาษณ์ข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หวังเป็น
อย่างยั่งยืนว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิณญาพัชนี ชินทอง)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๕๐-๓๔๕๖๕๓๔

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวเพ็ญยุพา คำแก้ว
วัน เดือน ปี เกิด	4 กุมภาพันธ์ 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	291 หมู่ 9 ต.ชุย อ.ลำทะเมนชัย จ.นครราชสีมา 30270
สถานที่ทำงาน	กศน.อำเภอลำทะเมนชัย ตำบลชุย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา 30270
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม